M A T E R I A Ł P O R Ó W N A W C Z Y

do ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r.

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze

(druk nr 75)

USTAWA z dnia 1 grudnia 1961 r. O IZBACH MORSKICH (Dz. U. z 2015 r. poz. 735 i 1320)

Art. 21.

1. Organy administracji morskiej oraz inne organy władzy publicznej są obowiązane:
   1) (uchylony)
   2) zabezpieczyć ślady i dowody;
   3) w przypadkach niecierpiących zwłoki dokonać czynności koniecznych do wstępnego ustalenia stanu faktycznego;
   4) przekazać izbie morskiej, na jej żądanie, materiał dotyczący wypadku oraz.
   5) wykonywać czynności w drodze pomocy prawnej.
2. Konsul Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany, po otrzymaniu wiadomości o wypadku morskim, przedsięwziąć niezwłocznie w ramach swoich uprawnień czynności, o których mowa w ust. 1.
3. (uchylony)

3a. (uchylony)

3b. (uchylony)

[4. Organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury wojskowej w sprawie toczącej się przed izbą morską nie są obowiązane do udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych, jeżeli może to doprowadzić do ujawnienia informacji niejawnych.]

<**4. Organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury w sprawie toczącej się przed izbą morską nie są obowiązane do udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych, jeżeli może to doprowadzić do ujawnienia informacji niejawnych.**>

USTAWA z dnia 21 listopada 1967 r. O POWSZECHNYM OBOWIĄZKU OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.)

Art. 49.

1. Ewidencję wojskową osób podlegających rejestracji, kwalifikacji wojskowej oraz podlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej, a także podlegających innym rodzajom powszechnego obowiązku obrony prowadzą:

1) na szczeblu centralnym - Minister Obrony Narodowej dla terytorium całego państwa;
2) na szczeblu wojewódzkim - szef wojewódzkiego sztabu wojskowego dla obszaru województwa;
3) na szczeblu terenowym - wojskowy komendant uzupełnień dla obszaru objętego terytorialnym zasięgiem działania tego komendanta.

1a. Wojskowi komendanci uzupełnień współpracują z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

1b. Ewidencję wojskową, o której mowa w ust. 1, w zakresie osób odbywających w jednostkach wojskowych czynną służbę wojskową oraz posiadających przydział mobilizacyjny lub pracowniczy przydział mobilizacyjny do tych jednostek prowadzą również dowódcy tych jednostek.

1c. Organy prowadzące ewidencję wojskową są obowiązane do wzajemnego przekazywania danych zgromadzonych w tej ewidencji.

1d. Dane osobowe zgromadzone w ewidencji wojskowej mogą być udostępniane:

1) dowódcom jednostek wojskowych oraz ich przełożonym - jeżeli wymagają tego ich zadania;
2) przełożonym wojskowego komendanta uzupełnień;
[3) sądom wojskowym, wojskowym jednostkom organizacyjnym prokuratury, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej - jeżeli wymagają tego ich zadania;]
<**3) sądom wojskowym, powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne do spraw wojskowych, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej – jeżeli wymagają tego ich zadania;**>
4) sądom powszechnym, powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu i Biuru Ochrony Rządu - jeżeli wymagają tego ich zadania i jest to niezbędne do prowadzonego przez nie postępowania;
5) pracodawcom - w zakresie stosunku zatrudnianych przez nich pracowników do powszechnego obowiązku obrony oraz rodzaju i terminu wykonania tego obowiązku;
6) osobom, których dotyczą dane osobowe zgromadzone w ewidencji wojskowej;
7) innym podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.

1e. Udostępnianie danych osobowych zgromadzonych w ewidencji wojskowej podmiotom wymienionym w ust. 1d następuje nieodpłatnie.

1f. Podmioty, o których mowa w ust. 1d pkt 1 i 2, są uprawnione również do wglądu w dane osobowe zgromadzone w ewidencji wojskowej.

2. Organy administracji publicznej obowiązane są do bezpłatnego udostępniania danych osobowych w celu ich przetwarzania w ewidencji wojskowej.

2a. Do ewidencji wojskowej prowadzonej na szczeblu centralnym, w ramach udostępniania danych osobowych, niezbędnych do jej prowadzenia, przekazuje się na informatycznym nośniku danych lub w drodze teletransmisji dane ze zbiorów Powszechnego

Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwanego dalej "PESEL", oraz centralnej ewidencji kierowców i Krajowego Rejestru Karnego.

2b. W ewidencji wojskowej prowadzonej na szczeblu centralnym w zakresie przekazywania danych ze zbiorów, o których mowa w ust. 2a, gromadzi się następujące dane:

1) z rejestru PESEL - określone w art. 8 pkt 1-5, 7, 9-11, 14, 17-21 i 26 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności;
2) z centralnej ewidencji kierowców - określone w art. 100b ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.);
3) z Krajowego Rejestru Karnego - określone w art. 20 ust. 1 pkt 1 (obejmujące nazwisko, imiona i numer ewidencyjny PESEL) i pkt 2 (obejmujące stwierdzenie czy dana osoba figuruje lub nie figuruje w Rejestrze) ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 654, z późn. zm.).

2c. W ewidencji wojskowej mogą być gromadzone i przetwarzane następujące dane:

1) imię lub imiona oraz nazwisko, w tym nazwisko rodowe, oraz nazwiska i imiona poprzednie;
2) data i miejsce urodzenia;
3) numer ewidencyjny PESEL;
4) imiona i nazwiska rodowe rodziców;
5) stan cywilny i rodzinny, w tym imiona i nazwisko oraz data urodzenia małżonka i dzieci;
6) obywatelstwo;
7) płeć;
8) seria i numer dowodu osobistego;
9) miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące oraz adres do korespondencji, a także adres najbliższej rodziny;
10) dotyczące wykształcenia i zawodu wyuczonego;
11) dotyczące nauki, w tym miejsce jej pobierania, oraz posiadane kwalifikacje zawodowe, w tym uprawnienia do wykonywania zawodów lub czynności;
12) dotyczące zatrudnienia lub prowadzonej działalności gospodarczej, w tym ich miejsce, rodzaj i okres oraz zajmowane stanowisko;
13) dotyczące zdolności do czynnej służby wojskowej;
13a) dotyczące szkodliwego używania alkoholu lub używania środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych;
13b) dotyczące orzeczeń psychologicznych;
14) stopień wojskowy, specjalność wojskowa, klasa kwalifikacyjna, korpus osobowy i grupa osobowa;
15) przeznaczenie do czynnej służby wojskowej lub jej form równorzędnych oraz służby zastępczej lub innych form powszechnego obowiązku obrony;
16) przydział kryzysowy, przydział mobilizacyjny, pracowniczy przydział mobilizacyjny lub przydział organizacyjno-mobilizacyjny albo reklamowanie od obowiązku pełnienia czynnej służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny;
17) przebieg czynnej służby wojskowej lub jej form równorzędnych albo zastępczych;

---

18) cechy wojskowego dokumentu osobistego, karty przydziału kryzysowego, karty mobilizacyjnej lub karty przydziału organizacyjno-mobilizacyjnego oraz karty i tabliczki tożsamości;
19) dotyczące prawomocnych orzeczeń w sprawach karnych oraz w sprawach o wykroczenia;
20) o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, o osadzeniu w zakładzie karnym lub areszcie śledczym lub o umieszczeniu w zakładzie poprawczym oraz o zwolnieniu z tych zakładów lub aresztu;
21) informacje o osobie z Krajowego Rejestru Karnego;
22) data zgonu, numer aktu zgonu oraz oznaczenie urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt zgonu.

2d. Przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych w ewidencji wojskowej może odbywać się bez zgody i wiedzy osoby, której dotyczą te dane.

2e. Osoby podlegające ewidencji wojskowej są obowiązane do udzielania informacji organom prowadzącym tę ewidencję w zakresie danych dotyczących tych osób i przetwarzanych w ewidencji wojskowej.

2f. Do pozyskiwania danych ze zbiorów, o których mowa w ust. 2a, nie wymaga się odrębnego żądania, zapytania lub wniosku w tej sprawie, a ich przekazywanie następuje bezpłatnie w sposób ustalony w porozumieniu zawartym między Ministrem Obrony Narodowej i, w zakresie :
1) rejestru PESEL - z ministrem właściwym do spraw informatyzacji;
2) centralnej ewidencji kierowców - z ministrem właściwym do spraw informatyzacji;
3) Krajowego Rejestru Karnego - z Ministrem Sprawiedliwości.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji wojskowej, szczegółowy zakres danych gromadzonych i przetwarzanych w ewidencji wojskowej, dokumenty stanowiące ewidencję wojskową i dokumenty będące podstawą wprowadzenia danych do tej ewidencji oraz okres prowadzenia ewidencji wojskowej i przechowywania danych zgromadzonych w tej ewidencji, uwzględniając w szczególności kategorie osób objętych ewidencją wojskową, formy spełniania powszechnego obowiązku obrony oraz zakres danych, o których mowa w ust. 2c, gromadzonych i przetwarzanych w ewidencji wojskowej. Rozporządzenie powinno zapewniać prawidłowe spełnianie przez obywateli polskich powszechnego obowiązku obrony oraz niezbędną ochronę danych osobowych i informacji niejawnych gromadzonych i przetwarzanych w ewidencji wojskowej.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób odtwarzania ewidencji wojskowej osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej, z uwzględnieniem przypadków, kiedy następuje potrzeba odtworzenia ewidencji wojskowej oraz miejsca odtworzenia tej ewidencji.

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.)

Art. 45.

§ 1. Oskarżycielem publicznym przed wszystkimi sądami jest prokurator.

§ 1a. W wypadkach określonych w ustawie czynności procesowe wykonuje prokurator bezpośrednio przełożony lub prokurator nadrzędny.

[§ 1b. Prokuratorem nadrzędnym jest prokurator kierujący jednostką organizacyjną wyższego stopnia, a także prokurator tej jednostki lub prokurator delegowany do niej w zakresie zleconych mu czynności.]

§ 1c. (uchylony).

§ 2. Inny organ państwowy może być oskarżycielem publicznym z mocy szczególnych przepisów ustawy, określających zakres jego działania.

Art. 521.

[§ 1. Minister Sprawiedliwości, Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.]

<**§ 1. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.**>

§ 2. Rzecznik Praw Dziecka może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka.

§ 3. Organy, o których mowa w § 1 i 2, mają prawo żądać do wglądu akt sądowych i prokuratorskich oraz akt innych organów ścigania po zakończeniu postępowania i zapadnięciu rozstrzygnięcia.

Art. 524.

§ 1. Termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Wniosek o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem należy zgłosić w sądzie, który wydał orzeczenie, w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia orzeczenia, a jeżeli ustawa przewiduje doręczenie orzeczenia, od daty jego doręczenia. Przepis art. 445 § 2 stosuje się odpowiednio.

[§ 2. Terminu do wniesienia kasacji, wskazanego w § 1, nie stosuje się do kasacji wnoszonej przez Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka.]

<**§ 2. Terminu do wniesienia kasacji wskazanego w § 1 nie stosuje się do kasacji wnoszonej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka.**>

§ 3. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść oskarżonego wniesionej po upływie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 526.

§ 1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

[§ 2. Jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika.]

<**§ 2. Jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.**>

Art. 647.

§ 1. Orzecznictwu sądów wojskowych podlegają sprawy:

1) żołnierzy w czynnej służbie wojskowej o przestępstwa:
   a) określone w rozdziałach XXXIX-XLIV Kodeksu karnego,
   b) popełnione przeciwko organowi wojskowemu lub innemu żołnierzowi,
   c) popełnione podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, w obrębie obiektu wojskowego lub wyznaczonego miejsca przebywania, na szkodę wojska lub z naruszeniem obowiązku wynikającego ze służby wojskowej,
   d) popełnione za granicą, podczas użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135),
2) pracowników wojska o przestępstwa:
   a) określone w art. 356-363 Kodeksu karnego w związku z art. 317 § 2 tego kodeksu,
   b) popełnione za granicą, podczas użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa,
3) żołnierzy sił zbrojnych państw obcych, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz członków ich personelu cywilnego, o przestępstwa popełnione w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, chyba że umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

§ 2. Sprawy o przestępstwa wymienione w § 1 nie przestają podlegać orzecznictwu sądów wojskowych mimo zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej lub ustania zatrudnienia pracownika w wojsku.

§ 3. W razie zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej lub ustania zatrudnienia pracownika w wojsku sprawę, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. b lub d, oraz - jeżeli przestępstwo nie wiąże się z naruszeniem obowiązku służbowego - w § 1 pkt 2 lit. b, sąd wojskowy, najpóźniej do dnia rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej, może przekazać do rozpoznania sądowi powszechnemu, jeżeli dobro wymiaru sprawiedliwości temu się nie sprzeciwia.

[§ 4. W toku postępowania przygotowawczego uprawnienie określone w § 3 przysługuje odpowiednio prokuratorowi wojskowemu.]

[§ 5. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 3 i 4 przysługuje zażalenie; zażalenie na postanowienie prokuratora wojskowego rozpoznaje sąd wojskowy właściwy do rozpoznania sprawy.]

<**§ 5. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 3 przysługuje zażalenie.**>

Art. 650.

§ 1. Jeżeli w sprawie przeciwko dwóm lub więcej oskarżonym sąd wojskowy nie byłby właściwy do jej rozpoznania w całości bądź ze względu na rodzaj jednego z czynów, bądź ze względu na osobę jednego z oskarżonych, a dobro wymiaru sprawiedliwości tego wymaga, sąd wojskowy może rozpoznać sprawę łącznie lub przekazać ją w tym celu sądowi powszechnemu.

[§ 2. W toku postępowania przygotowawczego odpowiednie uprawnienia przysługują prokuratorowi wojskowemu.]

§ 3. Przekazanie nie może nastąpić, jeżeli sprawa dotyczy przestępstwa wskazanego w art. 647 § 1 pkt 1 lit. a lub c lub pkt 2 lit. a oraz w art. 648 pkt 1.

[§ 4. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 1 i 2 przysługuje zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd wojskowy właściwy do rozpoznania sprawy.]

<**§ 4. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 1 przysługuje zażalenie.**>

Art. 657.

[§ 1. Uprawnienia procesowe Prokuratora Generalnego i prokuratora apelacyjnego przysługują również Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, a uprawnienia prokuratora okręgowego przysługują odpowiednio wojskowemu prokuratorowi okręgowemu.

§ 2. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o oskarżycielu publicznym lub prokuratorze, należy rozumieć przez to prokuratora wojskowego.]

<**§ 1. Uprawnienia procesowe Prokuratora Generalnego przysługują również Zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, a uprawnienia prokuratora okręgowego przysługują odpowiednio zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych.**

§ 2. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o oskarżycielu publicznym lub prokuratorze, należy przez to rozumieć prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.>

§ 3. Przepisu art. 45 § 2 nie stosuje się.

<**§ 4. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o prokuratorze wojskowym, należy przez to rozumieć prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury wykonującego czynności w komórce organizacyjnej do spraw wojskowych.**>

[Art. 670.

W rozprawie lub posiedzeniu przed wojskowym sądem garnizonowym może na podstawie upoważnienia prokuratora wojskowego brać udział asesor prokuratury wojskowej.]

[Art. 672a.

Kasację, o której mowa w art. 521, do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego może wnieść również Naczelny Prokurator Wojskowy.]

<**Art. 672a.**

Kasację, o której mowa w art. 521, do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego może wnieść również Zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych.>

USTAWA z dnia 25 czerwca 1997 r. O ŚWIADKU KORONNYM (Dz. U. z 2014 r. poz. 1801)

Art. 5.

[1. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego.]

<**1. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego lub upoważnionego przez niego zastępcy Prokuratora Generalnego.**>

2. Sąd bada, na podstawie danych zawartych we wniosku i materiałach zgromadzonych w sprawie, czy zachodzą warunki określone w art. 1, 3 i 4.
3. Przed wydaniem postanowienia sąd przesłuchuje podejrzanego co do okoliczności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2. Jeżeli stawił się obrońca, dopuszcza się go, na żądanie podejrzanego, do udziału w przesłuchaniu; zawiadomienie obrońcy o terminie przesłuchania jest obowiązkowe, gdy żąda tego podejrzany.
4. Sąd określa termin i sposób wykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 3 ust. 2.
5. Sąd wydaje postanowienie w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku.
6. Na postanowienie sądu prokuratorowi przysługuje zażalenie.

Art. 24.

1. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, z tym że postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje wojskowy sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego.

[2. Uprawnienia Prokuratora Generalnego, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 18 ust. 5, przysługują odpowiednio Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu.]

USTAWA z dnia 18 grudnia 1998 r. O PRACOWNIKACH SĄDÓW I PROKURATURY (Dz. U. z 2015 r. poz. 1241)

Art. 1.

Ustawa określa obowiązki i prawa urzędników oraz innych pracowników zatrudnionych w:

1) sądach powszechnych i wojskowych;

[(2) powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.]

<**2) powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.**>

Art. 5.

Stosunek pracy z osobami, o których mowa w art. 4, nawiązuje i rozwiązuje odpowiednio w:

1) w sądzie - dyrektor sądu;

2) (uchylony)

3) (uchylony)

3a) wojskowym sądzie okręgowym - prezes wojskowego sądu okręgowego;

4) wojskowym sądzie garnizonowym - prezes wojskowego sądu garnizonowego;

[4a) Prokuraturze Generalnej - Prokurator Generalny;]

<**4a) Prokuraturze Krajowej – Prokurator Krajowy;**>

[(5) Naczelnej Prokuraturze Wojskowej - Naczelny Prokurator Wojskowy;]

[(6) prokuraturze apelacyjnej - prokurator apelacyjny;]

<**6) prokuraturze regionalnej – prokurator regionalny;**>

7) prokuraturze okręgowej i rejonowej - prokurator okręgowy;

[(8) wojskowej prokuraturze okręgowej i garnizonowej - wojskowy prokurator okręgowy.]

Art. 11b.

[1. Prokurator Generalny może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Prokurator Generalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator apelacyjny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury na obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach

określonych w ust. 2 - na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Prokurator Generalny, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.]

<**1. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.**

2. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator regionalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury na obszarze danego regionu, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Prokurator Krajowy, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.>

5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w prokuraturze stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.

6. Niedopuszczalne jest delegowanie, bez zgody zainteresowanego, do prokuratury lub Ministerstwa Sprawiedliwości, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub urzędnika sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w wypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne urzędnika.

7. Urzędnik delegowany na podstawie ust. 1, na czas nieokreślony, może być odwołany z delegowania, względnie z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.

8. W okresie delegowania urzędnik ma prawo do wynagrodzenia przysługującego mu na dotychczas zajmowanym stanowisku i dodatku za wieloletnią pracę. W przypadku

powierzenia pełnienia funkcji w okresie delegowania urzędnikowi przysługuje dodatek funkcyjny w stawce przewidzianej dla tej funkcji.

[9. W okresie delegowania do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.]

<**9. W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.**>

10. Jeżeli delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość będąca siedzibą prokuratury, w której urzędnik jest zatrudniony, przysługuje mu prawo do bezpłatnego zakwaterowania lub zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, a także świadczenia dodatkowe, rekompensujące niedogodności wynikające z delegowania poza stałe miejsce pracy: zwrot kosztów przejazdu, diety, zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg, jednorazowy ryczałt z tytułu przeniesienia, zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

11. Świadczenia związane z delegowaniem urzędnika wypłaca odpowiednio jednostka organizacyjna prokuratury, do której urzędnik został delegowany, albo Ministerstwo Sprawiedliwości.

[12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Generalnej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.]

<12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.>

Art. 14.

[1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy określa, w drodze rozporządzenia:

1) stanowiska w sądach powszechnych i wojskowych oraz w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk,

2) szczegółowe zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury,

---

3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury,

4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,

5) szczegółowe zasady odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu

- uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowej organizacji działalności administracyjnej sądów i prokuratury, właściwego poziomu funkcjonowania sekretariatów sądów i prokuratury oraz wysokiego poziomu kultury pracy, sprawności, racjonalności, szybkości i profesjonalizmu przy wykonywaniu czynności niezbędnych do sprawnego przebiegu postępowań w sądach i prokuraturze, potrzebę zróżnicowania wynagrodzenia w zależności od stażu pracy, pełnionej funkcji oraz zajmowanego stanowiska i jego znaczenia dla funkcjonowania sądu lub prokuratury, a także potrzebę właściwego teoretycznego i praktycznego przygotowania do wykonywania obowiązków urzędnika sądu lub prokuratury, specyfikę i charakter pracy urzędnika oraz szczególne wymagania dotyczące wykonywania czynności w sądach i prokuraturze.]

<**1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:**

1) stanowiska w sądach powszechnych oraz w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk,

2) szczegółowe zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,

4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,

5) sposób i tryb odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu

– uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowej organizacji działalności administracyjnej sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwego poziomu funkcjonowania sekretariatów sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wysokiego poziomu kultury pracy, sprawności, racjonalności, szybkości i profesjonalizmu przy wykonywaniu czynności niezbędnych do sprawnego przebiegu postępowań w sądach i w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, potrzebę zróżnicowania wynagrodzenia w zależności od stażu pracy, pełnionej funkcji oraz zajmowanego stanowiska i jego znaczenia dla funkcjonowania sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także potrzebę właściwego teoretycznego i praktycznego przygotowania do wykonywania obowiązków urzędnika sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, specyfikę i charakter pracy urzędnika oraz szczególne wymagania

dotyczące wykonywania czynności w sądach i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.>

2. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia:
   1) regulamin premiowania urzędników i innych pracowników zatrudnionych przy ściąganiu należności sądowych oraz w wydziałach ksiąg wieczystych,
   2) regulamin przyznawania urzędnikom i innym pracownikom sądów i prokuratury nagród za szczególne osiągnięcia w pracy

   - uwzględniając charakter i rodzaj czynności wykonywanych przez urzędników i innych pracowników oraz zajmowane stanowisko, a także rzetelność, inicjatywę, sumienność i zaangażowanie przy wykonywaniu obowiązków i poleceń służbowych.

USTAWA z dnia 18 grudnia 1998 r. O INSTYTUCIE PAMIĘCI NARODOWEJ – KOMISJI ŚCIGANIA ZBRODNI PRZECIWKO NARODOWI POLSKIEMU (Dz. U. z 2014 r. poz. 1075 oraz z 2015 r. poz. 935 i 1309)

Art. 15.

1. W Instytucie Pamięci tworzy się Radę Instytutu Pamięci. Członkiem Rady Instytutu Pamięci może być obywatel polski, który łącznie spełnia warunki określone w art. 11 ust. 1-3 i 5 oraz:
   1) korzysta z pełni praw publicznych;
   2) nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu;
   3) posiada tytuł naukowy lub stopień naukowy w dziedzinie nauk humanistycznych lub prawnych.
2. Rady jednostek organizacyjnych uczelni wyższych mających uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie historii oraz rady naukowe Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk, Instytutu Historii Nauki Polskiej Akademii Nauk i Instytutu Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk wybierają po jednym przedstawicielu, wyróżniającym się wiedzą z zakresu historii Polski w XX wieku, do zgromadzenia elektorów, które przedstawia, nie później niż na 2 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci:
   1) Sejmowi dziesięciu kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci;
   2) Senatowi czterech kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci.
3. Krajowa Rada Sądownictwa przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dwóch kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci, nie później niż na 2 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.

[4. Krajowa Rada Prokuratury przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dwóch kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci, nie później niż na 2 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.]

<**4. Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dwóch kandydatów na członków Rady**

Instytutu Pamięci, nie później niż na 2 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.>

5. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy Sejm, Senat lub Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nie powołają Rady Instytutu Pamięci w pełnym składzie spośród kandydatów przedstawionych w trybie określonym odpowiednio w ust. 2-4.
6. Rada Instytutu Pamięci jest wybierana na kadencję trwającą 6 lat.
7. Kadencja Rady Instytutu Pamięci rozpoczyna się z dniem zebrania się Rady na pierwsze posiedzenie.
8. Pierwsze posiedzenie Rady Instytutu Pamięci zwołuje Prezes Instytutu Pamięci.
9. Funkcję członka Rady Instytutu Pamięci można pełnić nie dłużej niż przez dwie kadencje.
10. W skład Rady Instytutu Pamięci wchodzi dziewięciu członków, w tym:
    1) pięciu powoływanych przez Sejm spośród kandydatów przedstawionych w trybie określonym w ust. 2 pkt 1;
    2) dwóch powoływanych przez Senat spośród kandydatów przedstawionych w trybie określonym w ust. 2 pkt 2;
    3) jeden powoływany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej spośród kandydatów przedstawionych w trybie określonym w ust. 3;
    4) jeden powoływany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej spośród kandydatów przedstawionych w trybie określonym w ust. 4.
11. Jeżeli podmioty, o których mowa w ust. 2-4, nie przedstawiły w terminie odpowiednio Sejmowi, Senatowi lub Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wymaganej liczby kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci, odpowiednio Sejm, Senat lub Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powołują członków Rady Instytutu Pamięci.
12. Powołanie nowych członków Rady Instytutu Pamięci powinno nastąpić najpóźniej do dnia upływu kadencji Rady Instytutu Pamięci.
13. Członkostwo w Radzie Instytutu Pamięci ustaje wskutek:
    1) śmierci;
    2) rezygnacji;
    3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu;
    4) odwołania odpowiednio przez Sejm, Senat albo Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Rady Instytutu Pamięci.
14. Rada Instytutu Pamięci wnioskuje, większością 2/3 głosów ustawowego składu Rady, o odwołanie członka Rady Instytutu Pamięci, jeżeli:
    1) z powodu choroby, ułomności lub upadku sił stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków członka Rady Instytutu Pamięci;
    2) nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę lub działa na szkodę Instytutu Pamięci.
15. W przypadku ustania członkostwa przed upływem kadencji właściwy organ niezwłocznie powołuje nowego członka, na okres do zakończenia kadencji Rady Instytutu Pamięci. Przepisów ust. 2-4 nie stosuje się.
16. Rada Instytutu Pamięci wybiera ze swego składu przewodniczącego Rady oraz nie więcej niż trzech jego zastępców na kadencję trwającą 1 rok.

---

17. Wydatki związane z organizowaniem posiedzeń zgromadzenia elektorów są finansowane z budżetu Instytutu Pamięci.
18. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet przysługujących członkom Rady Instytutu Pamięci z tytułu wykonywanych przez nich zadań, uwzględniając ich zakres, z tym że diety nie mogą być wyższe od czterokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę.
19. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób zgłaszania kandydatów do Rady Instytutu Pamięci, uwzględniając konieczność sprawnego przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.
20. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
    1) tryb wyboru przez uprawnione podmioty przedstawicieli do zgromadzenia elektorów,
    2) warunki i sposób zwoływania i organizowania posiedzenia zgromadzenia elektorów
    - mając na względzie potrzebę sprawnego przeprowadzenia wyboru kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci.
21. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", wykaz uczelni wyższych oraz instytutów, o których mowa w ust. 2, uprawnionych do wybierania przedstawicieli do zgromadzenia elektorów.

Art. 19.

[1. Prokuratorów Głównej Komisji oraz oddziałowych komisji powołuje Prokurator Generalny na wniosek Krajowej Rady Prokuratury oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.]

<**1. Prokuratorów Głównej Komisji oraz oddziałowych komisji powołuje Prokurator Generalny oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.**>

2. Jednostkami organizacyjnymi, wymienionymi w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3, kierują dyrektorzy powoływani i odwoływani przez Prezesa Instytutu Pamięci.
3. Jednostkami organizacyjnymi, wymienionymi w art. 18 ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3, kierują naczelnicy powoływani i odwoływani przez Prezesa Instytutu Pamięci.
4. (uchylony).
5. Oddziałową komisją kieruje naczelnik oddziałowej komisji. Naczelnika oddziałowej komisji powołuje, spośród prokuratorów wymienionych w ust. 1, i odwołuje Prokurator Generalny na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.

5a. Dyrektor Głównej Komisji może powierzyć prokuratorowi oddziałowej komisji pełnienie obowiązków naczelnika oddziałowej komisji na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.

6. Pracownik Instytutu Pamięci nie może, bez zezwolenia Prezesa Instytutu Pamięci, podejmować innego zajęcia zawodowego.

[7. Prokuratorów Biura Lustracyjnego i prokuratorów oddziałowych biur lustracyjnych powołuje Prokurator Generalny na wniosek Krajowej Rady Prokuratury oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.]

<**7. Prokuratorów Biura Lustracyjnego i prokuratorów oddziałowych biur lustracyjnych powołuje Prokurator Generalny oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.**>

8. Oddziałowym biurem lustracyjnym kieruje naczelnik oddziałowego biura lustracyjnego. Naczelnika oddziałowego biura lustracyjnego powołuje spośród prokuratorów wymienionych w ust. 7, i odwołuje Prokurator Generalny na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.
9. Dyrektor Biura Lustracyjnego może powierzyć prokuratorowi oddziałowego biura lustracyjnego pełnienie obowiązków naczelnika oddziałowego biura lustracyjnego na okres nieprzekraczający 6 miesięcy.
10. Biurem Lustracyjnym kieruje Dyrektor Biura Lustracyjnego, powoływany spośród prokuratorów Biura Lustracyjnego i odwoływany przez Prokuratora Generalnego na wniosek zgłoszony przez Prezesa Instytutu Pamięci po zasięgnięciu opinii Rady Instytutu Pamięci.
11. Kadencja Dyrektora Biura Lustracyjnego trwa 3 lata, licząc od dnia powołania; po upływie kadencji Dyrektor Biura Lustracyjnego pełni swoje obowiązki do czasu powołania nowego Dyrektora Biura Lustracyjnego.
12. Ta sama osoba może być Dyrektorem Biura Lustracyjnego nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.
13. Kadencja Dyrektora Biura Lustracyjnego ustaje z chwilą śmierci lub odwołania.
14. Dyrektora Biura Lustracyjnego odwołuje się w przypadku:
    1) zrzeczenia się stanowiska;
    2) stwierdzenia prawomocnym orzeczeniem sądu niezgodności z prawdą oświadczenia lustracyjnego;
    3) długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków związanych ze stanowiskiem;
    4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu;
    5) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Art. 25.

1. Nie później niż w terminie 60 dni od dnia utworzenia Instytutu Pamięci organy, o których mowa niżej, są obowiązane przygotować do przekazania do archiwum Instytutu Pamięci dokumenty, zbiory danych, rejestry i kartoteki wytworzone oraz zgromadzone przez organy bezpieczeństwa państwa, organy więziennictwa, sądy i prokuratury oraz organy bezpieczeństwa III Rzeszy Niemieckiej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Obowiązek ten ciąży na:
    1) Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Szefie Urzędu Ochrony Państwa - co do dokumentów, zbiorów danych, rejestrów i kartotek, a także akt funkcjonariuszy, wytworzonych lub gromadzonych w okresie do dnia 6 maja 1990 r.;

2) Ministrze Obrony Narodowej - co do dokumentów, zbiorów danych, rejestrów i kartotek wojskowych organów bezpieczeństwa, a także akt funkcjonariuszy tych służb, wytworzonych lub gromadzonych w okresie do dnia 31 grudnia 1990 r.;
3) Ministrze Sprawiedliwości - co do dokumentów, zbiorów danych, rejestrów i kartotek, wytworzonych oraz gromadzonych przez organy więziennictwa do dnia 31 grudnia 1956 r., dokumentów, zbiorów danych, rejestrów i kartotek, wytworzonych lub gromadzonych przez wydział ochrony Centralnego Zarządu Zakładów Karnych i podległe mu jednostki w okresie do dnia 31 grudnia 1989 r., a także akt penitencjarnych osób represjonowanych z motywów politycznych osadzonych w zakładach karnych, aresztach śledczych i obozach odosobnienia;
4) prezesach sądów powszechnych i wojskowych - co do akt spraw osób represjonowanych z motywów politycznych;
[5) prokuratorach kierujących powszechnymi i wojskowymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury - co do akt spraw, w tym akt podręcznych spraw, o których mowa w pkt 4;]
<**5) prokuratorach kierujących powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury – co do akt spraw, w tym akt podręcznych spraw, o których mowa w pkt 4;**>
6) dyrektorach: Archiwum Akt Nowych oraz innych archiwów państwowych - co do akt byłej Polskiej Partii Robotniczej oraz byłej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej dotyczących organów bezpieczeństwa państwa, a także akt organów bezpieczeństwa państw okupacyjnych;
7) dyrektorach: Archiwum Akt Nowych oraz innych archiwów państwowych - co do dokumentów, zbiorów danych, rejestrów i kartotek, o których mowa w pkt 1-5, a przechowywanych w tych archiwach; przekazanie ich do Instytutu Pamięci następuje na zasadzie użyczenia.

2. Przekazanie akt, o których mowa w ust. 1 pkt 6, polega na dostarczeniu kopii.
3. Obowiązek określony w ust. 1 pkt 1-5 dotyczy także kopii dokumentów, zbiorów danych i kartotek, niezależnie od czasu ich sporządzenia.
4. Prezes Instytutu może w każdym czasie zażądać od:
1) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
2) Ministra Obrony Narodowej,
3) Ministra Sprawiedliwości,
4) prezesa sądu powszechnego i wojskowego,
[5) prokuratora kierującego powszechną i wojskową jednostką organizacyjną prokuratury,]
<**5) prokuratora kierującego powszechną jednostką organizacyjną prokuratury,**>
6) dyrektora Archiwum Akt Nowych oraz innego archiwum państwowego,
7) Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego,

a także innych instytucji, dokumentów nieprzekazanych.

---

5. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Szef Urzędu Ochrony Państwa oraz Minister Obrony Narodowej mogą wykonać dla potrzeb urzędu kopie akt funkcjonariuszy pozostających w służbie, które powstały w okresach, o których mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 1 lub 2.
6. Prezes Instytutu Pamięci wyznacza organom określonym w ust. 1 pkt 1-7 terminy przejęcia dokumentów, zbiorów danych, rejestrów i kartotek, o których mowa w tym przepisie.

Art. 47.

1. Dyrektor Głównej Komisji jest prokuratorem przełożonym prokuratorów tej Komisji oraz komisji oddziałowych. Naczelnik komisji oddziałowej jest prokuratorem przełożonym prokuratorów tej komisji.

1a. Prokuratorami bezpośrednio przełożonymi są:
   1) Dyrektor Głównej Komisji - w stosunku do prokuratorów pełniących czynności w tej Komisji oraz naczelników oddziałowych komisji;
   2) naczelnicy oddziałowych komisji - w stosunku do prokuratorów danej oddziałowej komisji.

2. Polecenia Prokuratora Generalnego, wykraczające poza zakres zadań Instytutu Pamięci, mogą być wydawane prokuratorom Głównej Komisji i oddziałowych komisji tylko za zgodą Prezesa Instytutu Pamięci.
3. Prokuratorami nadrzędnymi w stosunku do prokuratorów oddziałowych komisji są Dyrektor Głównej Komisji oraz prokuratorzy tej Komisji.
4. Prokurator odwołany z powodu zrzeczenia się stanowiska prokuratora Instytutu Pamięci ma prawo powrócić na stanowisko zajmowane poprzednio lub otrzymać stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeśli nie ma innych przeszkód prawnych.

4a. (uchylony).

4b. W przypadku stwierdzenia, że prokurator Głównej Komisji i oddziałowej komisji nie może ze względów zdrowotnych pełnić służby w Instytucie Pamięci, Prokurator Generalny przenosi go na stanowisko równorzędne do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora.

[5. Wynagrodzenie prokuratorów Głównej Komisji określają przepisy o wynagrodzeniu prokuratorów Prokuratury Generalnej, zaś wynagrodzenie prokuratorów oddziałowych komisji określają przepisy o wynagrodzeniu prokuratorów prokuratury apelacyjnej. Wynagrodzenie to wraz ze związanymi z nim świadczeniami o charakterze osobowym finansowane jest ze środków Instytutu Pamięci.

6. Do prokuratorów Instytutu Pamięci stosuje się, w sprawach nieuregulowanych ustawą, przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.).]

<**5. Wynagrodzenie prokuratorów Głównej Komisji określają przepisy o wynagrodzeniu prokuratorów Prokuratury Krajowej, zaś wynagrodzenie prokuratorów oddziałowych komisji określają przepisy o wynagrodzeniu prokuratorów**

prokuratury regionalnej. Wynagrodzenie to wraz ze związanymi z nim świadczeniami o charakterze osobowym finansowane jest ze środków Instytutu Pamięci.

6. Do prokuratorów Instytutu Pamięci stosuje się, w sprawach nieuregulowanych ustawą, przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. …).>

Art. 51.

[1. Do zgromadzenia i kolegium prokuratorów Głównej Komisji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze o zgromadzeniu i kolegium prokuratury apelacyjnej.]

<**1. Do zgromadzenia i kolegium prokuratorów Głównej Komisji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze o zgromadzeniu i kolegium prokuratury regionalnej.**>

2. Członków Sądu Dyscyplinarnego oraz Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego dla prokuratorów Instytutu Pamięci wybiera, w ustalonej przez siebie liczbie, na okres 4 lat, zgromadzenie prokuratorów Głównej Komisji spośród prokuratorów Instytutu Pamięci. Sąd Dyscyplinarny oraz Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny wybierają ze swego grona przewodniczących.
3. Sąd Dyscyplinarny w Instytucie Pamięci orzeka w pierwszej instancji w składzie trzech członków, a w drugiej instancji - w składzie pięciu członków. W składzie orzekającym w drugiej instancji nie może brać udziału członek Sądu, który brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.
4. Dyrektor Głównej Komisji jest przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.
5. Rzecznika Dyscyplinarnego dla prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu wyznacza Prokurator Generalny spośród prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu na wniosek Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Rzecznik dyscyplinarny jest związany wskazaniami Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

USTAWA z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1218 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228)

Art. 15.

1. Komisja może zwrócić się do Prokuratora Generalnego o przeprowadzenie określonych czynności.

---

2. Przewodniczący lub upoważniony przez niego członek komisji może brać udział w czynnościach, o których mowa w ust. 1.

[3. Prokurator Generalny wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.[1)]).]

<**3. Prokurator Generalny wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. …).**>

4. Wydatki związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu państwa w części Rezerwy celowe.

USTAWA z dnia 10 września 1999 r. – KODEKS KARNY SKARBOWY (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.)

Art. 53.

§ 1. Czyn zabroniony jest to zachowanie o znamionach określonych w kodeksie, chociażby nie stanowiło ono przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego. Określenie czynu zabronionego jako przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego może nastąpić tylko w niniejszym kodeksie.

§ 2. Przestępstwo skarbowe jest to czyn zabroniony przez kodeks pod groźbą kary grzywny w stawkach dziennych, kary ograniczenia wolności lub kary pozbawienia wolności.

§ 3. Wykroczenie skarbowe jest to czyn zabroniony przez kodeks pod groźbą kary grzywny określonej kwotowo, jeżeli kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu nie przekracza pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Wykroczeniem skarbowym jest także inny czyn zabroniony, jeżeli kodeks tak stanowi.

§ 4. Minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314).

§ 5. Zagrożenie karne jest to zagrożenie karą przewidziane w odpowiednim przepisie tytułu I działu II - Część szczególna, określającym dany typ przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego.

§ 6. Ustawowy próg, o którym mowa w tytule I w dziale II - Część szczególna, jest to wysokość kwoty określonej w § 3 zdanie pierwsze.

§ 7. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu zabronionego bierze się pod uwagę rodzaj i charakter zagrożonego lub naruszonego dobra, wagę naruszonego przez sprawcę obowiązku finansowego, wysokość uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej, sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonej reguły ostrożności i stopień jej naruszenia.

---

§ 8. W rozumieniu kodeksu wypadek mniejszej wagi jest to czyn zabroniony jako wykroczenie skarbowe, które w konkretnej sprawie, ze względu na jej szczególne okoliczności - zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe - zawiera niski stopień społecznej szkodliwości czynu, w szczególności gdy uszczuplona lub narażona na uszczuplenie należność publicznoprawna nie przekracza ustawowego progu z § 6, a sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego nie wskazują na rażące lekceważenie przez sprawcę porządku finansowoprawnego lub reguł ostrożności wymaganych w danych okolicznościach, albo sprawca dopuszczający się czynu zabronionego, którego przedmiot nie przekracza kwoty małej wartości, czyni to z pobudek zasługujących na uwzględnienie.

§ 9. W rozumieniu kodeksu zasada terytorialności, o której mowa w art. 3 § 2, obejmuje również znajdującą się poza morzem terytorialnym wyłączną strefę ekonomiczną, w której Rzeczpospolita Polska na podstawie prawa wewnętrznego i zgodnie z prawem międzynarodowym wykonuje prawa odnoszące się do badania i eksploatacji dna morskiego i jego podglebia oraz ich zasobów naturalnych.

§ 10. Za statek wodny uważa się także stałą platformę umieszczoną na szelfie kontynentalnym.

§ 11. Przestępstwo skarbowe skierowane przeciwko istotnym interesom finansowym państwa polskiego, o którym mowa w art. 3 § 3, jest to takie przestępstwo skarbowe, które zagraża Skarbowi Państwa powstaniem uszczerbku finansowego w wysokości co najmniej dziesięciokrotności wielkiej wartości.

§ 12. Przestępstwa skarbowe tego samego rodzaju są to przestępstwa skarbowe określone w tym samym rozdziale kodeksu; przestępstwa skarbowe z użyciem przemocy lub groźby jej użycia uważa się za przestępstwa skarbowe tego samego rodzaju.

§ 13. Korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.

§ 14. Mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

§ 15. Duża wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza pięćsetkrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia.

§ 16. Wielka wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza tysiąckrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia.

§ 17. Jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, jako wartość przedmiotu czynu zabronionego przyjmuje się jego wartość rynkową, ustaloną według przeciętnej ceny rynkowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w razie braku tych danych - na podstawie oszacowania. O wartości rozstrzyga czas popełnienia czynu zabronionego, a gdy nie można go ustalić - czas jego ujawnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 18. W rozumieniu kodeksu środek przewozowy jest to przedmiot używany do przewozu osób lub towarów, w szczególności: pojazd drogowy, szynowy środek transportu, przyczepa, naczepa, jednostka pływająca oraz statek powietrzny.

§ 19. Młodociany jest to osoba, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie ukończyła 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat.

---

§ 20. Dokument jest to każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.

§ 21. Księgami są:

1) księgi rachunkowe;
2) podatkowa księga przychodów i rozchodów;
3) ewidencja;
4) rejestr;
5) inne podobne urządzenia ewidencyjne, do których prowadzenia zobowiązuje ustawa, a w szczególności zapisy kasy rejestrującej.

§ 22. Księga nierzetelna jest to księga prowadzona niezgodnie ze stanem rzeczywistym.

§ 23. Księga wadliwa jest to księga prowadzona niezgodnie z przepisem prawa.

§ 24. (uchylony).

§ 25. (uchylony).

§ 26. W rozumieniu kodeksu należność publicznoprawna jest to należność państwowa lub samorządowa, będąca przedmiotem przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego; należnością państwową jest podatek stanowiący dochód budżetu państwa, należność z tytułu rozliczenia udzielonej dotacji lub subwencji lub należność celna, a należnością samorządową - podatek stanowiący dochód jednostki samorządu terytorialnego lub należność z tytułu rozliczenia udzielonej dotacji lub subwencji.

§ 26a. W rozumieniu kodeksu należnością publicznoprawną, w tym podatkiem, jest także należność stanowiąca przychód budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich lub budżetu zarządzanego przez Wspólnoty Europejskie lub w ich imieniu, w rozumieniu wiążących Rzeczpospolitą Polską przepisów prawa Unii Europejskiej, będąca przedmiotem przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego.

§ 27. Należność publicznoprawna uszczuplona czynem zabronionym jest to wyrażona liczbowo kwota pieniężna, od której uiszczenia lub zadeklarowania uiszczenia w całości lub w części osoba zobowiązana uchyliła się i w rzeczywistości ten uszczerbek finansowy nastąpił.

§ 28. Narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej czynem zabronionym jest to spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczuplenia - co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić.

§ 29. Przepisy § 27 i 28 stosuje się odpowiednio do następujących określeń: "kwota niewpłaconego podatku", "nienależny zwrot należności celnej lub umorzenie należności celnej należnej do zapłacenia", "nienależny zwrot należności podatkowej", "nie pobiera podatku", "nie wpłaca w terminie podatku", "pobrany podatek", "pobranego podatku nie wpłaca", "podatek" oraz "wypłata lub pobranie nienależnej, nadmiernej lub wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem dotacji lub subwencji".

§ 30. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia, a w szczególności: "czynności sprawdzające", "deklaracja", "informacja podatkowa", "inkasent", "kontrola podatkowa", "obowiązek podatkowy", "podatek", "podatnik", "płatnik", "zwrot podatku", mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz.

749, z późn. zm.), z tym że określenie "podatek" oznacza również zaliczkę na podatek, ratę podatku, a także opłaty oraz inne niepodatkowe należności budżetu państwa o podobnym charakterze daninowym; określenie "podatnik" oznacza również osobę zobowiązaną do uiszczenia opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa o podobnym charakterze daninowym.

§ 30a. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie "podatnik" oznacza również podmiot zobowiązany do uiszczenia należności, o których mowa w § 26a.

§ 30b. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia: "podmiot wypłacający", "podmiot gospodarczy" oraz "pośredni odbiorca" mają znaczenie nadane im w rozdziale 7a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.).

§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie "informacja podsumowująca" ma znaczenie nadane mu w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.).

§ 30d. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia: "dostawa wewnątrzwspólnotowa", "eksport", "import", "legalizacyjne znaki akcyzy", "nabycie wewnątrzwspólnotowe", "procedura zawieszenia poboru akcyzy", "skład podatkowy", "przedpłata akcyzy", "uszkodzone znaki akcyzy", "wyroby akcyzowe", "znaki akcyzy", "zniszczone znaki akcyzy" mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.).

§ 30e. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia: "koncentrat", "urobek rudy miedzi" oraz "wydobycie miedzi oraz srebra" mają znaczenia nadane im w ustawie z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz. U. poz. 362).

§ 30f. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia: "sprawozdanie finansowe", "opinia" oraz "raport" mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613 oraz z 2014 r. poz. 768).

§ 31. Kontrola skarbowa jest to kontrola określona w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej.

§ 31a. Czynności kontrolne w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego są to czynności określone w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323, z późn. zm.).

§ 32. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenia, a w szczególności: "dozór celny", "kontrola celna", "magazyn czasowego składowania", "odprawa czasowa", "organ celny", "pozwolenie", "przedstawienie towaru organowi celnemu", "skład celny", "skład wolnocłowy", "stawka celna", "wolny obszar celny", "zamknięcie celne", "zgłoszenie celne", mają znaczenie nadane im w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003) oraz w rozporządzeniu Komisji

(EWG) nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993), ostatnio zmienionym rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003). Określenie "należność celna" oznacza odpowiednio "należności przywozowe" i "należności wywozowe" w rozumieniu Wspólnotowego Kodeksu Celnego.

§ 33. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenie "reglamentacja pozataryfowa" oznacza odpowiednio środki polityki handlowej ustanowione przez Wspólnotę Europejską w ramach wspólnej polityki handlowej postanowieniami wspólnotowymi stosowanymi w odniesieniu do ograniczenia świadczenia usług, wywozu lub przywozu towarów, takie jak środki nadzoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu, a także środki administrowania obrotem towarami lub usługami z zagranicą, ustanowione przez właściwy organ administracji państwowej.

§ 33a. Jeżeli przedmiotem czynu zabronionego określonego w rozdziale 7 kodeksu jest towar wprowadzany na obszar celny Wspólnoty, przez wartość przedmiotu czynu zabronionego rozumie się wartość celną towaru.

§ 34. Użyte w rozdziale 8 kodeksu określenia, a w szczególności: "działalność kantorowa", "indywidualne zezwolenie dewizowe", "jednostki uczestnictwa w funduszu zbiorowego inwestowania", "kontrola", "kraj", "kraje trzecie", "krajowe środki płatnicze", "nierezydent", "nierezydent z kraju trzeciego", "obrót dewizowy", "obrót dewizowy z zagranicą", "papiery wartościowe", "rezydent", "uprawniony bank", "wartości dewizowe", "waluta polska", "waluta wymienialna", "zagraniczne środki płatnicze", "zezwolenie dewizowe", mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826).

§ 35. Użyte w rozdziale 9 kodeksu określenia, a w szczególności: "gra bingo fantowe" "gra losowa", "gra na automacie", "loteria audioteksowa", "loteria fantowa", "loteria promocyjna", "zakłady wzajemne", "koncesja", "zezwolenie", mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.).

§ 35a. Ilekroć w ustawie jest mowa o "automacie" lub "grze na automacie" rozumie się przez to także odpowiednio "automat o niskich wygranych" lub "grę na automacie o niskich wygranych" w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

§ 36. Żołnierz jest to osoba, która pełni czynną służbę wojskową; przepisy Kodeksu karnego skarbowego dotyczące żołnierzy stosuje się odpowiednio także do żołnierzy sił zbrojnych państw obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz członków ich personelu cywilnego, jeżeli ich przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe pozostają w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.

§ 37. Finansowy organ postępowania przygotowawczego jest to:

1) urząd skarbowy;
2) inspektor kontroli skarbowej;

3) urząd celny.

§ 38. Niefinansowy organ postępowania przygotowawczego jest to:

1) Straż Graniczna;
2) Policja;
3) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
4) Żandarmeria Wojskowa;
5) Centralne Biuro Antykorupcyjne.

§ 39. Organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego jest to:

1) miejscowo właściwa izba celna - w sprawach należących do właściwości urzędu celnego;
2) miejscowo właściwa izba skarbowa - w sprawach należących do właściwości urzędu skarbowego, a jeżeli postępowanie przygotowawcze prowadzi inspektor kontroli skarbowej - Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej;
3) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli postanowienie lub zarządzenie wydał finansowy organ nadrzędny określony w pkt 1 i 2.

[§ 39a. Organem nadrzędnym nad niefinansowymi organami postępowania przygotowawczego określonymi w § 38 pkt 1-3 jest prokurator, a nad niefinansowym organem postępowania przygotowawczego określonym w § 38 pkt 4 - prokurator wojskowy.]

<**§ 39a. Organem nadrzędnym nad niefinansowymi organami postępowania przygotowawczego określonymi w § 38 pkt 1–3 jest prokurator, a nad niefinansowym organem postępowania przygotowawczego określonym w § 38 pkt 4 – prokurator do spraw wojskowych.**>

§ 40. Podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej jest to osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, którą organ prowadzący postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe wezwał do udziału w tym charakterze.

§ 41. Interwenient jest to podmiot, który, nie będąc podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, zgłosił w tym postępowaniu roszczenie do przedmiotów podlegających przepadkowi.

Art. 116.

[§ 1. Orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego podlegają także sprawy o wykroczenia skarbowe popełnione przez osoby, o których mowa w art. 53 § 36, w zakresie wynikającym z art. 115 § 1a, co nie wyklucza odpowiedzialności dyscyplinarnej. W wypadku popełnienia wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych właściwy dowódca zawiadamia niezwłocznie prokuratora wojskowego albo wojskowy sąd garnizonowy o wynikach postępowania dyscyplinarnego i zastosowanych karach dyscyplinarnych. Sprawy o wykroczenia skarbowe nie przestają podlegać orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego mimo zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej.]

<**§ 1. Orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego podlegają także sprawy o wykroczenia skarbowe popełnione przez osoby, o których mowa w art. 53 § 36, w zakresie wynikającym z art. 115 § 1a, co nie wyklucza odpowiedzialności dyscyplinarnej. W wypadku popełnienia wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych właściwy dowódca zawiadamia niezwłocznie prokuratora do spraw wojskowych albo wojskowy sąd garnizonowy o wynikach postępowania dyscyplinarnego i zastosowanych karach dyscyplinarnych. Sprawy o wykroczenia skarbowe nie przestają podlegać orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego mimo zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej.**>

§ 2. Przepis § 1 nie wyłącza w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej postępowania mandatowego na zasadach i w trybie określonych w niniejszym kodeksie, z tym że w razie odmowy przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczenia w terminie kary grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego - właściwy do rozpoznania sprawy jest wojskowy sąd garnizonowy.

[§ 3. O popełnieniu przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych zawiadamia się prokuratora wojskowego. Dotyczy to również wypadku przewidzianego w § 2, ale tylko w razie odmowy przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczenia w terminie kary grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego.

§ 4. Wojskowy sąd garnizonowy może odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie skarbowe, a wszczęte umorzyć i sprawę przekazać właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, jeżeli uzna to za wystarczającą reakcję na wykroczenie skarbowe. Przed wniesieniem aktu oskarżenia uprawnienie to przysługuje prokuratorowi wojskowemu; zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.]

<**§ 3. O popełnieniu przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych zawiadamia się prokuratora do spraw wojskowych. Dotyczy to również wypadku przewidzianego w § 2, ale tylko w razie odmowy przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczenia w terminie kary grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego.**

§ 4. Wojskowy sąd garnizonowy może odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie skarbowe, a wszczęte umorzyć i sprawę przekazać właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, jeżeli uzna to za wystarczającą reakcję na wykroczenie skarbowe. Przed wniesieniem aktu oskarżenia uprawnienie to przysługuje prokuratorowi do spraw wojskowych; zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.>

§ 5. Jeżeli przepisy § 1-4 nie stanowią inaczej, postępowanie w sprawach o wykroczenia skarbowe podlegające właściwości sądów wojskowych odbywa się według przepisów niniejszego kodeksu, mających zastosowanie w sprawach karnych podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, które stosuje się odpowiednio; w szczególności w sprawach o wykroczenia skarbowe stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Art. 121.

§ 1. Oprócz prokuratora, oskarżycielem publicznym przed sądem jest organ, który wnosi i popiera akt oskarżenia.

§ 2. Organy postępowania przygotowawczego określone w art. 133 § 1 i art. 134 § 1 pkt 1 i 2 mają w sprawach o wykroczenia skarbowe uprawnienia do sporządzania i wnoszenia aktu oskarżenia oraz do popierania go przed sądem, a także do występowania w toku całego postępowania, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia.

[§ 3. Oskarżycielem publicznym w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przed wojskowym sądem garnizonowym lub w sprawach o przestępstwa skarbowe przed wojskowym sądem okręgowym jest wyłącznie prokurator wojskowy.]

<**§ 3. Oskarżycielem publicznym w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przed wojskowym sądem garnizonowym lub w sprawach o przestępstwa skarbowe przed wojskowym sądem okręgowym jest wyłącznie prokurator do spraw wojskowych.**>

Art. 134.

§ 1. Postępowanie przygotowawcze prowadzą także:

1) Straż Graniczna - w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63-71, art. 85-96 § 1, art. 106e i 106f oraz art. 106h, ujawnione w zakresie swego działania przez Straż Graniczną;
2) Policja - w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe ujawnione w zakresie swego działania przez Policję;
3) Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w sprawach o przestępstwa skarbowe ujawnione w zakresie swego działania przez ten organ;
4) Żandarmeria Wojskowa - w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe popełnione przez osoby określone w art. 53 § 36, w zakresie podlegającym właściwości sądów wojskowych;
5) Centralne Biuro Antykorupcyjne - w sprawach o przestępstwa skarbowe ujawnione w zakresie swojej właściwości.

§ 1a. Organy, o których mowa w § 1, informują o wszczęciu i prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe właściwe organy podatkowe lub celne, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem zobowiązania podatkowego lub powstaniem długu celnego.

§ 2. Organy określone w § 1 pkt 1-3 zawiadamiają niezwłocznie o prowadzeniu postępowania przygotowawczego właściwe finansowe organy postępowania przygotowawczego przez przesłanie odpisu postanowienia o jego wszczęciu, chyba że ograniczą swoje czynności do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego oraz przekazania sprawy do dalszego prowadzenia tym organom.

[§ 3. Organ określony w § 1 pkt 4 o wszczęciu postępowania przygotowawczego zawiadamia niezwłocznie właściwego prokuratora wojskowego.]

<**§ 3. Organ określony w § 1 pkt 4 o wszczęciu postępowania przygotowawczego zawiadamia niezwłocznie właściwego prokuratora do spraw wojskowych.**>

---

§ 4. W razie zgłoszenia przez sprawcę czynu zabronionego wniosku o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności i po otrzymaniu przez niego pisemnego pouczenia o warunkach dopuszczalności tego środka karnego, przekazanie sprawy właściwemu finansowemu organowi postępowania przygotowawczego jest obowiązkowe.

§ 5. Przepisy § 1, 1a, 2 i 4 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy organ określony w § 1 pkt 1-3 jest właściwy do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawie o czyn zabroniony jako przestępstwo lub wykroczenie określone w przepisach karnych innej ustawy, który wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego.

Art. 167.

§ 1. Zażalenie na postanowienia i zarządzenia oraz na inne czynności lub zaniechanie czynności finansowego organu postępowania przygotowawczego rozpoznaje organ nadrzędny, a w wypadkach przewidzianych przez ustawę - prokurator sprawujący nadzór nad tym postępowaniem albo sąd.

[§ 2. Zażalenie na postanowienie Żandarmerii Wojskowej rozpoznaje właściwy prokurator wojskowy, a w wypadkach przewidzianych przez ustawę - sąd wojskowy.]

<**§ 2. Zażalenie na postanowienie Żandarmerii Wojskowej rozpoznaje właściwy prokurator do spraw wojskowych, a w wypadkach przewidzianych przez ustawę – sąd wojskowy.**>

§ 3. Właściwy do rozpoznania zażaleń na wydane w sprawach o wykroczenia skarbowe w postępowaniu przed sądem rejonowym postanowienia i zarządzenia zamykające drogę do wydania wyroku jest sąd okręgowy, zaś pozostałych zażaleń - sąd rejonowy w innym równorzędnym składzie.

[Art. 167a.

Kasację w sprawie o wykroczenie skarbowe może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich, a w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych - także Naczelny Prokurator Wojskowy. Kasację taką wnieść można od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.]

<**Art. 167a.**

Kasację w sprawie o wykroczenie skarbowe może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich. Kasację taką wnieść można od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.>

USTAWA z dnia 23 września 1999 r. O ZASADACH POBYTU WOJSK OBCYCH NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ORAZ ZASADACH ICH PRZEMIESZCZANIA SIĘ PRZEZ TO TERYTORIUM (Dz. U. z 2014 r. poz. 1077 oraz z 2015 r. poz. 1844)

Art. 8.

1. Żołnierze wojsk obcych i ich personel cywilny w sprawach karnych o czyny popełnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają jurysdykcji sądów polskich.

[2. W sprawach karnych o czyny popełnione przez żołnierzy wojsk obcych lub ich personel cywilny w związku z pełnieniem obowiązków służbowych właściwą do prowadzenia postępowania przygotowawczego jest wojskowa prokuratura okręgowa.]

<**2. W prokuraturze okręgowej w wydziale do spraw wojskowych prowadzi się sprawy karne o czyny popełnione przez żołnierzy wojsk obcych oraz członków ich personelu cywilnego w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.**>

3. O zatrzymaniu lub tymczasowym aresztowaniu żołnierza wojsk obcych lub członka ich personelu cywilnego zawiadamia się niezwłocznie organy wojskowe strony wysyłającej.
4. W sprawach karnych o czyny popełnione przez żołnierzy wojsk obcych lub ich personel cywilny może nastąpić przekazanie ścigania karnego na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego.
5. Przekazanie ścigania nie może nastąpić w przypadku popełnienia przestępstwa:
   1) przeciwko bezpieczeństwu wewnętrznemu lub zewnętrznemu Rzeczypospolitej Polskiej;
   2) przeciwko polskim urzędom lub funkcjonariuszom publicznym;
   3) przeciwko istotnym polskim interesom gospodarczym;
   4) fałszywych zeznań złożonych wobec urzędu polskiego.
6. W razie przekazania ścigania karnego żołnierz wojsk obcych lub członek ich personelu cywilnego powinien zostać niezwłocznie przejęty przez stronę wysyłającą.

USTAWA z dnia 23 grudnia 1999 r. O KSZTAŁTOWANIU WYNAGRODZEŃ W PAŃSTWOWEJ SFERZE BUDŻETOWEJ ORAZ O ZMIANIE NIEKTÓRYCH USTAW (Dz. U. z 2015 r. poz. 2030 i 2199)

Art. 6.

1. Podstawę do określenia wynagrodzeń w roku budżetowym dla pracowników, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a i d oraz pkt 2, stanowią wynagrodzenia z roku poprzedniego, zwaloryzowane średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń ustalonym w ustawie budżetowej, oraz dodatkowe wynagrodzenie roczne, wypłacane na podstawie odrębnych przepisów.

[2. Wynagrodzenia dla pracowników, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. b, określane są zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r.

Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.).]

<**2. Wynagrodzenia dla pracowników, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. b, określane są zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. …) oraz ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.).**>

3. Wynagrodzenia dla pracowników, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. c, określane są zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2014 r. poz. 191, z późn. zm.).

USTAWA z dnia 26 października 2000 r. O GIEŁDACH TOWAROWYCH (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.)

[Art. 61a.

W sprawach o przestępstwa określone w ustawie właściwość prokuratury okręgowej określa się zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.).]

USTAWA z dnia 24 sierpnia 2001 r. – KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.)

Art. 32.

§ 1. Rozstrzygnięcia zapadają w postaci orzeczeń, zarządzeń albo mandatów karnych.

§ 2. Orzeczenie wydaje się w formie wyroku lub postanowienia. Postanowieniem rozstrzyga się, gdy ustawa nie wymaga wydania wyroku.

§ 3. Postanowienie wydaje sąd, prezes sądu i upoważniony sędzia, a w toku czynności wyjaśniających również organ prowadzący te czynności. W kwestii niewymagającej postanowienia wydaje się zarządzenie.

§ 3a. (13) Postanowienia i zarządzenia, o których mowa w § 3, może wydawać także referendarz sądowy, gdy ustawa to przewiduje.

[§ 4. W sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych przepis § 3 odnosi się także do prokuratora wojskowego.]

<**§ 4. W sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych przepis § 3 odnosi się także do prokuratora do spraw wojskowych.**>

§ 5. Przepisy art. 94, 95 i 97 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 39.

§ 1. W postępowaniu przed sądem dowody przeprowadza się na wniosek stron, a w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami, także z urzędu. Przepis art. 168 Kodeksu postępowania karnego stosuje się.

§ 2. Do wniosku dowodowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 169 i 170 Kodeksu postępowania karnego, a przy przeprowadzaniu dowodu także art. 171-173 Kodeksu postępowania karnego.

[§ 3. Poza rozprawą o dopuszczeniu dowodu lub o jego zabezpieczeniu rozstrzyga prezes sądu, sąd albo organ prowadzący czynności wyjaśniające, a w sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także prokurator wojskowy.]

<**§ 3. Poza rozprawą o dopuszczeniu dowodu lub o jego zabezpieczeniu rozstrzyga prezes sądu, sąd albo organ prowadzący czynności wyjaśniające, a w sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także prokurator do spraw wojskowych.**>

§ 4. Dowodu z wyjaśnień lub zeznań nie wolno zastępować treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 85.

[§ 1. W postępowaniu przed sądem wojskowym podstawę do wszczęcia postępowania stanowi wniosek o ukaranie sporządzony lub zatwierdzony przez prokuratora wojskowego.]

<**§ 1. W postępowaniu przed sądem wojskowym podstawę do wszczęcia postępowania stanowi wniosek o ukaranie sporządzony lub zatwierdzony przez prokuratora do spraw wojskowych.**>

§ 2. Żandarmerii Wojskowej, w stosunku do osoby wskazanej w art. 10 § 1, która popełniła wykroczenie podlegające orzecznictwu sądów wojskowych, przysługują uprawnienia i obowiązki procesowe Policji wynikające z niniejszego kodeksu.

§ 3. Prawo zatrzymania osoby wskazanej w art. 10 § 1 przysługuje także wojskowym organom porządkowym oraz przełożonemu wojskowemu.

§ 4. (44) Przymusowego doprowadzenia osoby, o której mowa w art. 10 § 1, jeżeli zachodzi przypadek wymieniony w art. 50 § 1, art. 53, art. 71 § 4, dokonują właściwe organy wojskowe, chyba że ważne powody stoją temu na przeszkodzie.

Art. 86.

[§ 1. O popełnieniu przez osobę wskazaną w art. 10 § 1 wykroczenia podlegającego orzecznictwu sądów wojskowych, w tym także o odmowie przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczeniu w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu zaocznego, zawiadamia się prokuratora wojskowego.]

<**§ 1. O popełnieniu przez osobę wskazaną w art. 10 § 1 wykroczenia podlegającego orzecznictwu sądów wojskowych, w tym także o odmowie przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczeniu w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu zaocznego, zawiadamia się prokuratora do spraw wojskowych.**>

---

§ 2. O wszczęciu postępowania przeciwko żołnierzowi powiadamia się właściwego dowódcę jednostki wojskowej.

§ 3. W stosunku do osób, o których mowa w art. 10 § 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 649 Kodeksu postępowania karnego.

Art. 87.

§ 1. Sąd wojskowy może odmówić wszczęcia postępowania, a wszczęte umorzyć i sprawę przekazać właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, jeżeli uzna to za wystarczającą reakcję na wykroczenie.

§ 2. Na postanowienie wskazane w § 1 przysługuje zażalenie.

[§ 3. Przed złożeniem wniosku o ukaranie uprawnienie do przekazania sprawy, o którym mowa w § 1, przysługuje prokuratorowi wojskowemu. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.]

<**§ 3. Przed złożeniem wniosku o ukaranie uprawnienie do przekazania sprawy, o którym mowa w § 1, przysługuje prokuratorowi do spraw wojskowych. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.**>

Art. 110.

[§ 1. Kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich, w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także Naczelny Prokurator Wojskowy, a w sprawach naruszenia praw dziecka także Rzecznik Praw Dziecka. Kasację można wnieść od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.]

<**§ 1. Kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich, w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także Zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, a w sprawach naruszenia praw dziecka także Rzecznik Praw Dziecka. Kasację można wnieść od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.**>

§ 2. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

§ 3. Kasację wnosi się bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

USTAWA z dnia 24 sierpnia 2001 r. O ŻANDARMERII WOJSKOWEJ I WOJSKOWYCH ORGANACH PORZĄDKOWYCH (Dz. U. z 2013 r. poz. 568, z późn. zm.)

Art. 4.

1. Zadaniami Żandarmerii Wojskowej są:

1) zapewnianie przestrzegania dyscypliny wojskowej;

2) ochranianie porządku publicznego na terenach i obiektach jednostek wojskowych oraz w miejscach publicznych;
3) ochranianie życia i zdrowia ludzi oraz mienia wojskowego przed zamachami naruszającymi te dobra;
4) wykrywanie przestępstw i wykroczeń, w tym skarbowych, popełnionych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, ujawnianie i ściganie ich sprawców oraz ujawnianie i zabezpieczanie dowodów tych przestępstw i wykroczeń;
4a) dokonywanie analizy oświadczeń o stanie majątkowym żołnierzy zawodowych i przedstawianie Ministrowi Obrony Narodowej wniosków w tym względzie;
5) zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2, oraz innym zjawiskom patologicznym, a w szczególności: alkoholizmowi i narkomanii w Siłach Zbrojnych;
6) współdziałanie z polskimi oraz zagranicznymi organami i służbami właściwymi w sprawach bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz policjami wojskowymi;
7) zwalczanie klęsk żywiołowych, nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i likwidowanie ich skutków oraz czynne uczestniczenie w akcjach poszukiwawczych, ratowniczych i humanitarnych, mających na celu ochronę życia i zdrowia oraz mienia;
8) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, Żandarmeria Wojskowa wykonuje poprzez:
1) kontrolowanie przestrzegania dyscypliny wojskowej oraz porządku publicznego;
2) interweniowanie w przypadkach naruszenia dyscypliny wojskowej lub porządku publicznego;
3) opracowywanie dla właściwych organów informacji o stanie dyscypliny wojskowej i przestępczości w Siłach Zbrojnych, a także występowanie do tych organów z wnioskami mającymi na celu zapobieżenie popełnianiu przestępstw, wykroczeń i przewinień dyscyplinarnych;
4) wykonywanie czynności operacyjno-rozpoznawczych;
5) wykonywanie czynności procesowych w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu karnym i karnym skarbowym;
6) zabezpieczanie śladów i dowodów popełnienia przestępstw i wykroczeń oraz sporządzanie ekspertyz i opinii kryminalistycznych;
7) poszukiwanie sprawców przestępstw i wykroczeń oraz zaginionych żołnierzy, a także poszukiwanie utraconych przez jednostki wojskowe: broni, amunicji, materiałów wybuchowych i innego mienia wojskowego oraz materiałów zawierających informacje niejawne;
8) wykonywanie kontroli ruchu drogowego, pilotowanie kolumn wojskowych oraz kierowanie ruchem drogowym, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o ruchu drogowym i o drogach publicznych;
9) kontrolowanie uprawnień żołnierzy do noszenia munduru oraz odznak i oznak wojskowych, posiadania uzbrojenia i ekwipunku wojskowego oraz przebywania poza terenami i obiektami jednostek wojskowych;

10) kontrolowanie posiadania uprawnień do używania munduru oraz odznak i oznak wojskowych, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o odznakach i mundurach;
11) konwojowanie osób, dokumentów i mienia wojskowego;
12) przymusowe doprowadzanie osób, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu karnym, karnym skarbowym, karnym wykonawczym i cywilnym;
13) asystowanie przy czynnościach egzekucyjnych, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu cywilnym i o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
14) współuczestniczenie w zapewnianiu porządku podczas trwania imprez masowych przeprowadzanych na terenach i w obiektach jednostek wojskowych, w zakresie i na zasadach przewidzianych w przepisach o bezpieczeństwie imprez masowych;
[15) wykonywanie zadań policji sądowej w sądach wojskowych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury;]
<**15) wykonywanie zadań policji sądowej w sądach wojskowych i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne do spraw wojskowych;**>
16) kontrolowanie ochrony mienia wojskowego, a w szczególności przechowywania uzbrojenia i środków bojowych;
17) kontrolowanie przestrzegania przepisów o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz o narkomanii, a także wykonywanie czynności przewidzianych w tych przepisach dla organów wojskowych;
17a) przyjmowanie i zwalnianie z izby zatrzymań osób, o których mowa w art. 26a, oraz prowadzenie ich ewidencji, przechowywanie dokumentów dotyczących pobytu tych osób w izbach zatrzymań oraz ich rzeczy osobistych, złożonych do depozytu, a także nadzorowanie osób przebywających w izbach zatrzymań;
18) wykonywanie czynności ochronnych w stosunku do uprawnionych osób, a także zabezpieczanie pobytu w jednostkach wojskowych osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe i delegacji zagranicznych.

[3. Żandarmeria Wojskowa wykonuje również czynności na polecenie sądu wojskowego i prokuratora wojskowego oraz sądu powszechnego i prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a także organów administracji rządowej, wojskowej i samorządu terytorialnego oraz Agencji Mienia Wojskowego w zakresie, w jakim obowiązek ten wynika z odrębnych przepisów.]

<**3. Żandarmeria Wojskowa wykonuje również czynności na polecenie sądu wojskowego i sądu powszechnego oraz prokuratora, a także organów administracji rządowej, wojskowej i samorządu terytorialnego oraz Agencji Mienia Wojskowego w zakresie, w jakim obowiązek ten wynika z odrębnych przepisów.**>

4. W czasie stanów nadzwyczajnych oraz w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny Żandarmeria Wojskowa wykonuje ponadto zadania określone w odrębnych przepisach.

Art. 17.

1. Żołnierze Żandarmerii Wojskowej, wykonując zadania, o których mowa w art. 4, wobec osób określonych w art. 3 ust. 2 mają prawo:
   1) legitymowania w celu ustalenia tożsamości;
   2) sprawdzania posiadania uprawnień określonych w odrębnych przepisach;
   3) zatrzymywania w przypadkach i w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym;
   4) zatrzymywania w przypadkach określonych w art. 18 i w przepisach innych ustaw;
   5) doprowadzania do miejsca pełnienia czynnej służby wojskowej lub miejsca zamieszkania, w przypadkach określonych ustawą;
   6) osadzania w izbie zatrzymań w przypadkach i w trybie określonym w przepisach o dyscyplinie wojskowej;
   [7) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym dla funkcjonariuszy Policji w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia, a także wykonywania czynności sprawdzających oraz zawiadamiania prokuratora wojskowego o popełnieniu wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym;]
   <**7) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym dla funkcjonariuszy Policji w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia, a także wykonywania czynności sprawdzających oraz zawiadamiania prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury o popełnieniu wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym;**>
   8) występowania do dowódców jednostek wojskowych z wnioskami o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o dyscyplinie wojskowej, postępowaniu karnym i w innych przepisach;
   9) przeszukiwania osób i pomieszczeń w przypadkach i w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym i w innych przepisach;
   10) dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagażu osobistego i sprawdzania ładunków w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego, z wyjątkiem środków transportu przewożących znaki pieniężne, w razie istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego przez ustawę pod groźbą kary albo w celu ustalenia miejsca pobytu lub ujęcia poszukiwanej osoby;
   11) udzielania pouczeń oraz wydawania rozkazów (poleceń) w granicach niezbędnych do wykonania czynności służbowej;
   12) żądania niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz przedsiębiorców;
   13) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych niż wymienione w pkt 12 oraz stowarzyszeń i fundacji, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy;
   14) usuwania pojazdów i blokowania kół pojazdów w przypadkach i w trybie określonym w przepisach o ruchu drogowym;

---

15) używania i wykorzystywania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej na zasadach określonych w art. 42.

2. Instytucje, organy i przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1 pkt 12, są obowiązani, w zakresie swojego działania, do udzielania żądanej pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa.

3. Jednostki, stowarzyszenia, fundacje i osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 13, są obowiązane do udzielania pomocy w ramach obowiązujących przepisów prawa.

[Art. 20.

Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, zakres czynności policji sądowej, wykonywanych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 15, oraz szczegółowy sposób ich wykonywania, w szczególności usytuowanie policji sądowej, wykonywane przez nią czynności oraz sposób jej współdziałania z sądami wojskowymi i prokuratorami wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz ze Służbą Więzienną.]

<**Art. 20.**

Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, zakres czynności policji sądowej, wykonywanych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 15, oraz sposób ich wykonywania, w tym usytuowanie policji sądowej, wykonywane przez nią czynności oraz sposób jej współdziałania z sądami wojskowymi i prokuratorami do spraw wojskowych oraz ze Służbą Więzienną, mając na względzie potrzebę zagwarantowania prawidłowego toku czynności procesowych.>

[Art. 24.

1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2, 10 i 12-14, osobie, wobec której została wykonana taka czynność, przysługuje zażalenie do prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.]

<**1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2, 10 i 12–14, osobie, wobec której została wykonana taka czynność, przysługuje zażalenie do prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.**>

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu karnym w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych, dotyczące postępowania odwoławczego.

Art. 26a.

1. W izbach zatrzymań umieszcza się zatrzymanych na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 3 i 4, osadzonych na podstawie przepisów o dyscyplinie wojskowej, wykonujących karę aresztu izolacyjnego oraz tymczasowo aresztowanych lub skazanych na podstawie przepisów karnych.
2. Minister Obrony Narodowej, w drodze zarządzenia, tworzy i likwiduje izby zatrzymań w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej, w jednostkach wojskowych poza granicami państwa i na okrętach wojennych, z uwzględnieniem struktury i rozmieszczenia Sił Zbrojnych.
3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
   [1) warunki tworzenia i likwidacji izb zatrzymań, z uwzględnieniem rozmieszczenia izb zatrzymań, organów wojskowych uprawnionych do ich tworzenia i likwidacji, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego, warunków lokalizacji izb zatrzymań;]
   <**1) warunki tworzenia i likwidacji izb zatrzymań, rozmieszczenie izb zatrzymań, organy wojskowe uprawnione do ich tworzenia i likwidacji, obowiązek zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych oraz warunki lokalizacji izb zatrzymań;**>
   2) warunki, jakim powinny odpowiadać izby zatrzymań, z uwzględnieniem ich, budowy i wyposażenia, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię pomieszczeń izb zatrzymań, warunków lokalizacji pomieszczeń izb zatrzymań;
   3) [(4)] skład, uprawnienia i obowiązki obsługi izby zatrzymań, z uwzględnieniem możliwości używania lub wykorzystywania przez obsługę izby zatrzymań środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej w przypadkach i na zasadach określonych w art. 23 i w ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628);
   4) organy uprawnione do kontrolowania izb zatrzymań, z uwzględnieniem zakresu tej kontroli;
   5) warunki i sposób prowadzenia oraz zasady obiegu, okres przechowywania, sposób archiwizowania lub brakowania ewidencji i dokumentacji dotyczącej osób umieszczonych w izbie zatrzymań, a także formy i wzory tej ewidencji i dokumentacji;
   6) warunki oraz organizację umieszczania w izbie zatrzymań osób, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem czynności dokonywanych wobec tych osób przez obsługę izby zatrzymań.
4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, należy również uwzględnić konieczność dostosowania jego przepisów do warunków pełnienia czynnej służby wojskowej po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, jak również udziału w akcjach humanitarnych, poszukiwawczych lub ratowniczych.

[Art. 28.

1. W celu odnalezienia żołnierza poszukiwanego listem gończym Żandarmeria Wojskowa może, za zgodą prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej, publikować w środkach masowego przekazu dane osobowe i fotografie lub inne wizerunki tego żołnierza.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zaginięcia żołnierza, z tym że zgoda prokuratora wojskowego jest w takim przypadku również wymagana.]

<**Art. 28.**

1. W celu odnalezienia żołnierza poszukiwanego listem gończym Żandarmeria Wojskowa może, za zgodą prokuratora do spraw wojskowych, publikować w środkach masowego przekazu dane osobowe i fotografie lub inne wizerunki tego żołnierza.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zaginięcia żołnierza, z tym że zgoda prokuratora do spraw wojskowych jest w takim przypadku również wymagana.>

Art. 31.

1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez Żandarmerię Wojskową w granicach zadań określonych w art. 4 ust. 1 oraz w stosunku do osób wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt 1, pkt 3 lit. b i pkt 5, w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów, ściganych z oskarżenia publicznego, umyślnych przestępstw:
   1) przeciwko pokojowi i ludzkości,
   2) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przestępstw określonych w art. 127-132 Kodeksu karnego,
   3) zamachu na jednostki i komórki organizacyjne Sił Zbrojnych,
   4) zabójstwa,
   5) uprowadzenia statku powietrznego lub wodnego,
   6) użycia przemocy lub groźby bezprawnej w związku z postępowaniem karnym,
   7) przyjęcia lub udzielenia korzyści majątkowej lub jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji publicznej,
   8) uprowadzenia osoby,
   9) handlu ludźmi,
   10) wymuszenia okupu,
   11) udziału w zorganizowanej grupie przestępczej,
   12) nielegalnego wyrabiania, posiadania lub handlu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotropowymi albo materiałami jądrowymi lub substancjami trującymi,
   13) bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji niejawnych o klauzuli tajności "tajne" i "ściśle tajne",
   14) rozboju i kradzieży rozbójniczej,
   15) dezercji z bronią lub dezercji wspólnie z innymi żołnierzami,

---

16) zaboru środków walki,

17) przestępstw ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

[- gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, wojskowy sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, lub na pisemny wniosek komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i pisemnej zgody właściwego wojskowego prokuratora okręgowego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.]

<– gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, wojskowy sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, lub na pisemny wniosek komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i pisemnej zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.>

1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej.

[2. Pisemną zgodę komendantowi oddziału Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, wydaje wojskowy prokurator okręgowy właściwy ze względu na siedzibę tego komendanta.]

<**2. Pisemną zgodę komendantowi oddziału Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, wydaje zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych właściwy ze względu na siedzibę tego komendanta.**>

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje wojskowy sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę organu Żandarmerii Wojskowej składającego wniosek.

4. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy mogłoby to spowodować utratę informacji lub zatarcie albo zniszczenie dowodów przestępstwa:

1) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego,

2) komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej, po poinformowaniu Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i po uzyskaniu pisemnej zgody prokuratora, o którym mowa w ust. 2,

może zarządzić kontrolę operacyjną, zwracając się jednocześnie do właściwego miejscowo wojskowego sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, organ zarządzający wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz dokonuje protokolarnego, komisyjnego zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania.

5. (uchylony).

---

6. W przypadku zarządzenia kontroli operacyjnej wobec osoby podejrzanej lub oskarżonego, we wniosku organu Żandarmerii Wojskowej o zarządzenie kontroli operacyjnej, zamieszcza się informację o toczącym się wobec tej osoby postępowaniu.
7. Kontrola operacyjna jest prowadzona niejawnie i polega na:
   1) kontrolowaniu treści korespondencji;
   2) kontrolowaniu zawartości przesyłek;
   3) stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawny informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności obrazu, treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych.
8. Wniosek organu Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, o zarządzenie przez sąd wojskowy kontroli operacyjnej powinien zawierać w szczególności:
   1) numer sprawy i jej kryptonim;
   2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
   3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
   4) dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
   5) cel, czas i rodzaj prowadzonej kontroli operacyjnej, o której mowa w ust. 7.

[9. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Wojskowy sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i właściwego prokuratora wojskowego, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.

10. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, wojskowy sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu Żandarmerii Wojskowej, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz właściwego prokuratora wojskowego, może wydać postanowienie o kontroli operacyjnej prowadzonej przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 9.]

<**9. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Wojskowy sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i właściwego prokuratora do spraw wojskowych, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.**

---

10. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, wojskowy sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu Żandarmerii Wojskowej, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz właściwego prokuratora do spraw wojskowych, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 9, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.>

11. Do wniosków, o których mowa w ust. 4, 9 i 10, stosuje się odpowiednio ust. 1a i 8. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, 4, 9 lub 10, zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi wniosek, w szczególności zgromadzonymi podczas stosowania kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.

[12. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4, 5, 9 i 10, wojskowy sąd okręgowy rozpoznaje na posiedzeniu jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator wojskowej prokuratury okręgowej i przedstawiciel organu Żandarmerii Wojskowej wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.]

<**12. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, wojskowy sąd okręgowy rozpoznaje na posiedzeniu jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator do spraw wojskowych prokuratury okręgowej i przedstawiciel organu Żandarmerii Wojskowej wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.**>

13. Przedsiębiorcy prowadzący działalność telekomunikacyjną w sieciach publicznych oraz podmioty świadczące usługi pocztowe są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez Żandarmerię Wojskową kontroli operacyjnej.

14. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

[15. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, informuje właściwego prokuratora wojskowego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie - również o przebiegu tej kontroli.]

<**15. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, informuje właściwego prokuratora do spraw wojskowych o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie – również o przebiegu tej kontroli.**>

16. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje prokuratorowi, o którym mowa w ust. 1, wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

16a. Wykorzystanie dowodu uzyskanego podczas stosowania kontroli operacyjnej jest dopuszczalne wyłącznie w postępowaniu karnym w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, w stosunku do którego jest dopuszczalne stosowanie takiej kontroli przez jakikolwiek uprawniony podmiot.

16b. Prokurator, o którym mowa w ust. 1, podejmuje decyzję o zakresie i sposobie wykorzystania przekazanych materiałów. Art. 238 § 3-5 oraz art. 239 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

16c. Jeżeli w wyniku stosowania kontroli operacyjnej uzyskano dowód popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, w stosunku do którego można zarządzić kontrolę operacyjną, popełnionego przez osobę, wobec której była stosowana kontrola operacyjna, innego niż objęte zarządzeniem kontroli operacyjnej albo popełnionego przez inną osobę, o zgodzie na jego wykorzystanie w postępowaniu karnym orzeka postanowieniem sąd, który zarządził kontrolę operacyjną albo wyraził na nią zgodę w trybie określonym w ust. 4, na wniosek prokuratora, o którym mowa w ust. 1.

16d. Wniosek, o którym mowa w ust. 16c, prokurator kieruje do sądu nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej, przekazanych mu przez organ Żandarmerii Wojskowej niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli.

16e. Sąd wydaje postanowienie, o którym mowa w ust. 16c, w terminie 14 dni od złożenia wniosku przez prokuratora.

Uwaga:
ust. 16f-16j oraz 17a zostały dodane w ustawie o Policji z dnia 15 stycznia 2016 r., nad którą nie została zakończona procedura ustawodawcza.

w ust. 16f pkt 2 otrzymuje brzmienie:

<**2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej albo**

komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje prokuratorowi do spraw wojskowych te materiały.>

w ust. 16g wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

<W przypadku, o którym mowa w ust. 16f pkt 2, prokurator do spraw wojskowych niezwłocznie po otrzymaniu materiałów, kieruje je do sądu, który zarządził kontrolę operacyjną albo wyraził na nią zgodę w trybie określonym w ust. 4, wraz z wnioskiem o:>

ust. 16h i 16i otrzymują brzmienie:

<16h. Sąd, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez prokuratora do spraw wojskowych, wydaje postanowienie o dopuszczeniu do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 16g pkt 2, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne.

16i. Na postanowienie sądu w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 16g pkt 2, prokuratorowi do spraw wojskowych przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

17. Osobie, w stosunku do której była stosowana kontrola operacyjna, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas tej kontroli. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

<**17a. Wojskowy sąd okręgowy, Prokurator Generalny, zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych i organ Żandarmerii Wojskowej prowadzą rejestry postanowień, pisemnych zgód, wniosków i zarządzeń dotyczących kontroli operacyjnej oraz centralny rejestr kontroli operacyjnych. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.**>

18. Zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub niemające znaczenia dla toczącego się postępowania karnego podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu i komisyjnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza organ Żandarmerii Wojskowej, który wnioskował o zarządzenie kontroli operacyjnej.

18a. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 18, organ Żandarmerii Wojskowej jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania właściwego prokuratora, o którym mowa w ust. 1.

19. Na postanowienia sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, przysługuje zażalenie organowi Żandarmerii Wojskowej, który złożył wniosek o wydanie tego postanowienia. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

20. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia

materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

21. Kontrola operacyjna, na którą Żandarmeria Wojskowa uzyskała zgodę, w trybie określonym w niniejszej ustawie, jest realizowana, na wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, przez Służbę Kontrwywiadu Wojskowego.
22. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, sposób i tryb realizacji wniosku Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 21.>
    1) przeciwko pokojowi i ludzkości,
    2) przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przestępstw określonych w art. 127-132 Kodeksu karnego,
    3) zamachu na jednostki i komórki organizacyjne Sił Zbrojnych,
    4) zabójstwa,
    5) uprowadzenia statku powietrznego lub wodnego,
    6) użycia przemocy lub groźby bezprawnej w związku z postępowaniem karnym,
    7) przyjęcia lub udzielenia korzyści majątkowej lub jej obietnicy w związku z pełnieniem funkcji publicznej,
    8) uprowadzenia osoby,
    9) handlu ludźmi,
    10) wymuszenia okupu,
    11) udziału w zorganizowanej grupie przestępczej,
    12) nielegalnego wyrabiania, posiadania lub handlu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi, środkami odurzającymi lub psychotropowymi albo materiałami jądrowymi lub substancjami trującymi,
    13) bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji niejawnych o klauzuli tajności "tajne" i "ściśle tajne",
    14) rozboju i kradzieży rozbójniczej,
    15) dezercji z bronią lub dezercji wspólnie z innymi żołnierzami,
    16) zaboru środków walki,
    17) przestępstw ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

    - gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, wojskowy sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, lub na pisemny wniosek komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i pisemnej zgody właściwego wojskowego prokuratora okręgowego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.

Art. 32.

1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 1, w granicach zadań określonych w art. 4 ust. 1 oraz w stosunku do osób wskazanych w art. 3 ust. 2 pkt 1, pkt 3 lit. b i pkt 5, czynności operacyjno-rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców

i uzyskania dowodów przestępstwa mogą polegać na dokonaniu w sposób niejawny nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Czynności operacyjno-rozpoznawcze, o których mowa w ust. 1, mogą polegać także na złożeniu propozycji nabycia, zbycia lub przejęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, ulegających przepadkowi, albo których wytwarzanie, posiadanie, przewożenie lub którymi obrót są zabronione, a także przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej.

[3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 1, może zarządzić na czas określony czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego wojskowego prokuratora okręgowego, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Wojskowy prokurator okręgowy może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.

3a. Przed wydaniem pisemnej zgody właściwy wojskowy prokurator okręgowy zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora wojskowego, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.]

<**3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 1, może zarządzić na czas określony czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.**

3a. Przed wydaniem pisemnej zgody właściwy zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora do spraw wojskowych, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.>

5. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być stosowane środki techniczne umożliwiające uzyskiwanie i utrwalanie treści informacji, w tym obrazu lub dźwięku.

[6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje właściwemu wojskowemu prokuratorowi okręgowemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.]

<**6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje właściwemu zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2. W postępowaniu przed sądem w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.**>

6a. Zgromadzone podczas wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, materiały niezawierające dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub niemające znaczenia dla toczącego się postępowania karnego podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu i komisyjnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza organ Żandarmerii Wojskowej, który wnioskował o zarządzenie czynności.

[6b. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 6a, organ Żandarmerii Wojskowej jest obowiązany do niezwłocznego poinformowania właściwego wojskowego prokuratora okręgowego.

7. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora wojskowego, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.]

<**6b. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 6a, organ Żandarmerii Wojskowej jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwego zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych.**

7. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora do spraw wojskowych, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.>

8. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru

podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 33.

1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych w celu udokumentowania przestępstw, o których mowa w art. 31 ust. 1, albo ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

[2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia się niezwłocznie właściwego miejscowo, ze względu na siedzibę organu zawiadamiającego, wojskowego prokuratora okręgowego, który może nakazać zaniechanie czynności w każdym czasie.

3. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, na bieżąco informuje wojskowego prokuratora okręgowego, o którym mowa w ust. 2, o wynikach przeprowadzonych czynności.]

<**2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia się niezwłocznie właściwego miejscowo, ze względu na siedzibę organu zawiadamiającego, zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, który może nakazać zaniechanie czynności w każdym czasie.**

3. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, na bieżąco informuje prokuratora do spraw wojskowych, o którym mowa w ust. 2, o wynikach przeprowadzonych czynności.>

4. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane środki techniczne umożliwiające uzyskiwanie i utrwalanie treści informacji, w tym obrazu lub dźwięku.

5. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy są obowiązani dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

[6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej, za zgodą Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, przekazuje właściwemu wojskowemu prokuratorowi okręgowemu wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. W postępowaniu przed sądem, w odniesieniu do tych materiałów, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.]

<**6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej, za zgodą Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, przekazuje właściwemu**

zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. W postępowaniu przed sądem w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.>

7. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów oraz wzory stosowanych druków i rejestrów.

Art. 44.

[1. Na sposób zastosowania środków przymusu bezpośredniego i użycia broni palnej przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej osobie, wobec której zostały zastosowane te środki lub użyta ta broń, przysługuje zażalenie do prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej właściwej ze względu na miejsce zdarzenia w terminie 7 dni od dnia zdarzenia.]

<**1. Na sposób użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej osobie, wobec której zostały użyte lub wykorzystane te środki lub ta broń, przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce zdarzenia prokuratora do spraw wojskowych prokuratury rejonowej, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia.**>

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu karnym w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych dotyczące postępowania odwoławczego.

Art. 52.

[1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 10, przez żołnierzy wojskowych organów porządkowych oraz na sposób zastosowania przez nich środków przymusu bezpośredniego i użycia broni palnej osobie, wobec której zostały wykonane te czynności, przysługuje zażalenie do prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.]

<**1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 10, przez żołnierzy wojskowych organów porządkowych oraz na sposób użycia lub wykorzystania przez nich środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej osobie, wobec której zostały wykonane te czynności lub użyto lub wykorzystano środki przymusu bezpośredniego lub broń palną, przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce dokonania czynności prokuratora do spraw wojskowych prokuratury rejonowej, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.**>

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu karnym w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych dotyczące postępowania odwoławczego.

USTAWA z dnia 23 listopada 2002 r. O SĄDZIE NAJWYŻSZYM (Dz. U. z 2013 r. poz. 499, z późn. zm.)

Art. 61.

§ 1. Jeżeli skład Sądu Najwyższego uzna, że przedstawione zagadnienie wymaga wyjaśnienia, a rozbieżności - rozstrzygnięcia, podejmuje uchwałę, w przeciwnym razie odmawia jej podjęcia, a jeżeli podjęcie uchwały stało się zbędne - umarza postępowanie.

§ 2. Jeżeli skład siedmiu sędziów uzna, że znaczenie dla praktyki sądowej lub powaga występujących wątpliwości to uzasadniają, może zagadnienie prawne lub wniosek o podjęcie uchwały przedstawić składowi izby, natomiast izba - składowi dwóch lub więcej izb albo pełnemu składowi Sądu Najwyższego.

[§ 3. O posiedzeniu pełnego składu Sądu Najwyższego, składu izby (izb) zawiadamia się Prokuratora Generalnego. Udział Prokuratora Generalnego lub jego zastępcy w tym posiedzeniu jest obowiązkowy. W posiedzeniach pozostałych składów Sądu Najwyższego może brać udział prokurator Prokuratury Generalnej, natomiast w Izbie Wojskowej - prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej.]

<**§ 3. O posiedzeniu pełnego składu Sądu Najwyższego, składu izby (izb) zawiadamia się Prokuratora Generalnego. Udział Prokuratora Generalnego lub jego zastępcy w tym posiedzeniu jest obowiązkowy. W posiedzeniach pozostałych składów Sądu Najwyższego może brać udział prokurator Prokuratury Krajowej.**>

§ 4. O posiedzeniu Sądu Najwyższego w składzie siedmiu sędziów, wyznaczonym w celu rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego przedstawionego w konkretnej sprawie, zawiadamia się ponadto obrońców oraz pełnomocników w osobach adwokatów i radców prawnych, a także osoby uprawnione do sporządzania kasacji w sprawach cywilnych. Prezes Sądu Najwyższego może ich zobowiązać do przedstawienia na piśmie przed posiedzeniem wniosków co do kierunku rozstrzygnięcia przedstawionego zagadnienia.

§ 5. Postanowienie o przedstawieniu zagadnienia prawnego, wniosek o podjęcie uchwały oraz uchwała Sądu Najwyższego wymagają pisemnego uzasadnienia.

§ 6. Uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego, składu połączonych izb oraz składu całej izby z chwilą ich podjęcia uzyskują moc zasad prawnych. Skład siedmiu sędziów może postanowić o nadaniu uchwale mocy zasady prawnej.

USTAWA z dnia 11 września 2003 r. O SŁUŻBIE WOJSKOWEJ ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.)

Art. 6.

1. W rozumieniu ustawy następujące określenia oznaczają:
   1) żołnierze zawodowi - żołnierzy pełniących stałą albo kontraktową zawodową służbę wojskową;
   2) potrzeby Sił Zbrojnych - celowość:
      a) powołania do zawodowej służby wojskowej,
      b) wyznaczenia na stanowisko służbowe,
      c) zwolnienia ze stanowiska służbowego,

---

d) przeniesienia do rezerwy kadrowej lub dyspozycji albo do innego korpusu osobowego,
e) zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej
- w ramach liczby stanowisk w poszczególnych korpusach kadry zawodowej Sił Zbrojnych;

3) stanowisko służbowe - usytuowanie żołnierza zawodowego w hierarchii służbowej jednostki organizacyjnej, z określonymi dla tego stanowiska:
a) nazwą,
b) stopniem etatowym, dla którego określono jeden lub kilka stopni wojskowych,
c) grupą lub grupami uposażenia,
d) korpusem osobowym,
e) grupą osobową,
f) specjalnością wojskową;

4) stopień etatowy - dla danego stanowiska służbowego:
a) szeregowych zawodowych - określone dwa stopnie wojskowe,
b) podoficerów młodszych, podoficerów i podoficerów starszych - określone po trzy stopnie wojskowe,
c) oficerów zawodowych - określony stopień wojskowy, a w odniesieniu do oficerów młodszych - określone dwa stopnie wojskowe;

5) wyższe stanowisko służbowe - stanowisko służbowe, którego stopień etatowy jest wyższy od stopnia etatowego poprzednio zajmowanego stanowiska służbowego;

6) równorzędne stanowisko służbowe - stanowisko służbowe, którego stopień etatowy jest równy stopniowi etatowemu poprzednio zajmowanego stanowiska służbowego, a w przypadku oficerów młodszych - stopniowi wojskowemu posiadanemu przez oficera;

7) (uchylony);

8) (uchylony);

9) (uchylony);

10) (uchylony);

11) (uchylony);

11a) (uchylony);

12) kadencja na stanowisku służbowym - okres pełnienia służby na stanowisku służbowym przez oficera zawodowego w służbie stałej;

13) kontrakt - pisemną umowę zawartą między osobą zgłaszającą chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej jako służby kontraktowej a organem właściwym do zawarcia takiej umowy;

14) modele przebiegu służby wojskowej - przewidzianą dla poszczególnych korpusów kadry zawodowej Sił Zbrojnych kolejność zajmowania poszczególnych stanowisk służbowych, na podstawie której planuje się rozwój służbowy żołnierzy zawodowych;

15) sędziowie sądów wojskowych - żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach sędziów w sądach wojskowych;

[16) prokuratorzy wojskowi - żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury;]

<**16) prokuratorzy do spraw wojskowych – prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniących czynności w Departamencie do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej, w wydziałach do spraw wojskowych prokuratur okręgowych i w działach do spraw wojskowych prokuratur rejonowych;**>

17) objęcie stanowiska służbowego - określony w rozkazie dziennym dowódcy jednostki wojskowej dzień przystąpienia żołnierza zawodowego do wykonywania obowiązków służbowych na stanowisku służbowym, na które żołnierz ten został wyznaczony decyzją uprawnionego organu;

18) adres zameldowania - adres miejsca zameldowania żołnierza zawodowego na pobyt stały;

19) (uchylony);

20) dzieci pozostające na utrzymaniu żołnierza zawodowego - dzieci własne żołnierza zawodowego, dzieci jego małżonka, dzieci przysposobione i dzieci przyjęte na wychowanie, do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:

a) nie przekroczyły osiemnastego roku życia, a w razie uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej dwudziestego piątego roku życia, albo

b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a;

21) przydział mobilizacyjny - imienne wyznaczenie żołnierza zawodowego lub żołnierza pełniącego służbę kandydacką na stanowisko służbowe określone etatem czasu wojennego, zgodnie z wymaganiami kwalifikacyjnymi oraz innymi predyspozycjami określonymi dla tego stanowiska;

22) droga służbowa - wnoszenie wystąpień (wniosków, skarg, próśb, zażaleń i pytań) za pośrednictwem kolejnych przełożonych, aż do właściwego, który sprawę rozpatrzy.

2. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o:

1) jednostce wojskowej - należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Sił Zbrojnych funkcjonującą na podstawie nadanego przez Ministra Obrony Narodowej etatu określającego jej strukturę wewnętrzną, liczbę, rodzaje i rangę wszystkich stanowisk służbowych występujących w tej jednostce, jak również liczbę i rodzaje uzbrojenia, środków transportu i innego wyposażenia należnego jednostce, oraz posługującą się pieczęcią urzędową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej i nazwą (numerem) jednostki, a także jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną, przedsiębiorstwo państwowe, dla którego jest on organem założycielskim, oraz komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej;

2) decyzji - należy przez to rozumieć również rozkaz personalny. Decyzje i rozkazy personalne wydaje się w formie indywidualnej lub zbiorowej. W przypadku

sporządzenia decyzji lub rozkazu personalnego w formie zbiorowej, wyciąg z tej decyzji lub rozkazu jest z nimi równoznaczny;

3) dowódcy jednostki wojskowej - należy przez to rozumieć osobę kierującą lub dowodzącą jednostką wojskową, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe lub do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej albo w dyspozycji.

Art. 22.

1. Żołnierz zawodowy, za jego pisemną zgodą, może pełnić zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w:
   1) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz w Służbie Wywiadu Wojskowego,
   [2) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biurze Bezpieczeństwa Narodowego lub Agencji Wywiadu,]
   <**2) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biurze Bezpieczeństwa Narodowego, Agencji Wywiadu oraz powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury,**>
   3) innych instytucjach i podmiotach realizujących szczególne zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa Państwa
   - zwanych dalej "instytucjami cywilnymi".

<**1a. Zgoda żołnierza zawodowego na pełnienie służby na stanowisku służbowym prokuratora do spraw wojskowych nie jest wymagana.**>

2. Stanowiska służbowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ujmuje się w wykazie prowadzonym przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.
3. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wyznacza się na stanowisko służbowe na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 253, 502 i 1055).

[4. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wyznacza na wskazane stanowisko służbowe kierownik instytucji cywilnej w formie przewidzianej dla tego stanowiska.]

<**4. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wyznacza na wskazane stanowisko służbowe kierownik instytucji cywilnej lub inny uprawniony organ, w formie przewidzianej dla tego stanowiska.**>

5. Żołnierzowi zawodowemu pełniącemu zawodową służbę wojskową w instytucji cywilnej, o której mowa w ust. 1 przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne, określone w przepisach dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach wojskowych, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.
6. Uprawnienia i obowiązki żołnierzy wyznaczonych na stanowiska służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie Wywiadu Wojskowego określa również ustawa z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego.

7. Do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, stosuje się odpowiednio obowiązujące na zajmowanych przez nich stanowiskach służbowych przepisy prawa pracy lub przepisy dotyczące stosunku służbowego, odnoszące się do obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień niezwiązanych z przebiegiem zawodowej służby wojskowej, odpowiedzialności materialnej pracowników, rozkładu czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również tworzenia funduszu nagród, a także przyznawania nagród innych niż wynikające z przepisów ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2012 r. poz. 1529).

<**7a. Do prokuratorów do spraw wojskowych będących żołnierzami zawodowymi stosuje się również przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. …).**>

8. Minister Obrony Narodowej sprawuje nadzór w zakresie pełnienia czynnej służby wojskowej nad żołnierzem zawodowym, o którym mowa w ust. 1.

9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

[1) organy wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk;}

<**1) organy wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk, z wyłączeniem stanowisk służbowych prokuratorów do spraw wojskowych;**>

2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, i odwoływania z tych stanowisk;

3) tryb postępowania przy kierowaniu żołnierzy zawodowych w celu wyznaczenia na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i odwoływania ich z tej służby;

4) sposób wykonywania przez Ministra Obrony Narodowej nadzoru, o którym mowa w ust. 8;

[5) szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, a także przełożonych uprawnionych do sporządzenia opinii.]

<**5) warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, a także przełożonych uprawnionych do sporządzenia opinii, z wyłączeniem opiniowania prokuratorów do spraw wojskowych oraz określenia przełożonych prokuratorów wojskowych uprawnionych do sporządzania opinii.**>

10. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, powinno w szczególności określić dane, jakie powinien zawierać wniosek o wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe w instytucji cywilnej, czynności realizowane przez organy wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk, jak również czynności realizowane przez organy przy kierowaniu do służby w celu wyznaczenia na stanowisko służbowe w Służbie Kontrwywiadu Wojskowego i Służbie

Wywiadu Wojskowego oraz odwoływania z tej służby, a także wskazywać zagadnienia podlegające nadzorowi wykonywanemu przez Ministra Obrony Narodowej, jak również formę sprawowania nadzoru oraz uwzględniać specyfikę służby w instytucjach cywilnych przy opiniowaniu służbowym żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych.

[Art. 23.

Tryb postępowania i warunki których spełnienie jest wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.).]

<**Art. 23.**

Tryb postępowania i warunki, których spełnienie jest wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz stanowiska prokuratorów do spraw wojskowych i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.>

Art. 25.

[1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może dodatkowo powierzyć żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych w tej jednostce na stanowisku nieobsadzonym lub obsadzonym, na którym wyznaczony żołnierz czasowo nie wykonuje zadań służbowych. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

1a. Minister Obrony Narodowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, powierzyć także żołnierzowi zawodowemu, pozostającemu w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji, czasowe pełnienie obowiązków służbowych w każdej jednostce wojskowej. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.]

<**1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może dodatkowo powierzyć żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych w tej jednostce na stanowisku nieobsadzonym lub obsadzonym, na którym wyznaczony żołnierz czasowo nie wykonuje zadań służbowych. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.**

1a. Minister Obrony Narodowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, powierzyć także żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji czasowe pełnienie obowiązków

służbowych w każdej jednostce wojskowej. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.>

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, nie może być jednorazowo dłuższy niż piętnaście miesięcy.
3. W wyjątkowych przypadkach podoficerowi zawodowemu można dodatkowo powierzyć czasowe pełnienie obowiązków służbowych na stanowisku służbowym przewidzianym dla oficera zawodowego zaszeregowanym do stopnia etatowego kapitana (kapitana marynarki) włącznie, jeżeli nie wiąże się z tym powierzeniem stosunek przełożeństwa nad oficerami.
4. Żołnierza zawodowego, któremu dodatkowo powierzono czasowe pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku służbowym, nie zwalnia się ze stanowiska dotychczas zajmowanego.
5. Przepisy ust. 1-4 mają zastosowanie również w przypadku czasowego powierzenia żołnierzowi zawodowemu obowiązków pracownika wojska, z tym że w takim przypadku okres, o którym mowa w ust. 2, nie może być jednorazowo dłuższy niż sześć miesięcy.

Art. 26.

1. Żołnierz zawodowy podlega corocznemu opiniowaniu służbowemu.
2. Opiniowanie służbowe przeprowadza się w okresie od dnia 15 sierpnia do dnia 15 października.
3. Opiniowaniem służbowym obejmuje się również żołnierza zawodowego skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa - za okres pełnienia tej służby. Opinię tę uwzględnia się przy opiniowaniu, o którym mowa w ust. 1.
4. Żołnierz zawodowy wyznaczony na stanowisko służbowe poza granicami państwa podlega opiniowaniu służbowemu według trybu obowiązującego w miejscu pełnienia służby.
5. Opiniowanie służbowe żołnierza zawodowego ma:
   1) ocenić jego wywiązywanie się z obowiązków na stanowisku służbowym;
   2) oceniać jego kompetencje i predyspozycje;
   3) wyznaczać kierunki rozwoju zawodowego i określać potrzeby szkoleniowe opiniowanego żołnierza.
6. Opinię służbową sporządza osobiście bezpośredni przełożony żołnierza zawodowego. Przy ocenie predyspozycji przełożony sporządzający tę opinię może zasięgnąć opinii psychologa jednostki wojskowej.
7. Na podstawie ocen, o których mowa w ust. 5, bezpośredni przełożony wystawia ogólną ocenę opiniowanego żołnierza zawodowego, wyrażoną przy zastosowaniu następującej skali ocen:
   1) wzorowa (6);
   2) bardzo dobra (5);
   3) dobra (4);
   4) dostateczna (3);
   5) niedostateczna (2).

8. W przypadku uzyskania przez opiniowanego żołnierza zawodowego oceny niedostatecznej ze sprawdzianu sprawności fizycznej lub nieprzystąpienia do tego sprawdzianu, chyba że został zwolniony ze sprawdzianu na podstawie art. 50a ust. 3, ocena ogólna nie może być wyższa niż dostateczna.
9. Przełożony jest obowiązany doręczyć, za pokwitowaniem, potwierdzoną kopię opinii służbowej żołnierzowi zawodowemu, którego ona dotyczy, w terminie czternastu dni od dnia jej sporządzenia. W opinii służbowej zamieszcza się pouczenie o przysługującym żołnierzowi zawodowemu prawie wniesienia odwołania od opinii.
10. W przypadku odmowy przyjęcia opinii służbowej przez opiniowanego żołnierza zawodowego na równi z doręczeniem, o którym mowa w ust. 9, uznaje się zapoznanie opiniowanego z treścią opinii przez jej odczytanie. Przełożony poucza opiniowanego o przysługującym mu prawie do wniesienia odwołania od opinii i dokonuje o tym fakcie adnotacji w arkuszu opinii służbowej.
11. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje prawo wniesienia odwołania od opinii służbowej do wyższego przełożonego w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione po terminie nie podlega rozpoznaniu.
12. Wyższy przełożony, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania odwołania, może zaskarżoną opinię służbową:
    1) utrzymać w mocy;
    2) zmienić lub uzupełnić;
    3) uchylić i wydać nową;
    4) uchylić, jeżeli brak było podstaw prawnych do jej sporządzenia.
13. Opinia służbowa wydana wskutek odwołania jest ostateczna.
14. Żołnierz zawodowy, który w ostatecznej opinii służbowej uzyskał ogólną ocenę niedostateczną, może wystąpić do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o zweryfikowanie tej opinii.
15. Dowódca jednostki wojskowej w przypadku wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 14, może powołać komisję w celu zbadania zasadności wniosku i po zapoznaniu się z opinią komisji, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania wniosku, może ostateczną opinię:
    1) utrzymać w mocy;
    2) zmienić ją lub uzupełnić;
    3) uchylić i wydać nową;
    4) uchylić, jeżeli brak było podstaw prawnych do jej sporządzenia.
16. Za przygotowanie i przebieg procesu opiniowania służbowego żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową:
    1) w jednostce wojskowej - odpowiada dowódca jednostki wojskowej;
    2) poza granicami państwa - odpowiada krajowy przełożony, któremu żołnierz w tym czasie podlega.
17. Opinię służbową o żołnierzu zawodowym udostępnia się w przypadku wystąpienia o nią przez sąd, prokuratora, Żandarmerię Wojskową, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policję,

Agencję Wywiadu, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Straż Graniczną, rzecznika dyscyplinarnego lub rzecznika dyscypliny finansów publicznych - w przypadku gdy podmioty te prowadzą postępowanie dotyczące tego żołnierza.

[18. Przepisów ust. 1-17 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.]

<**18. Przepisów ust. 1–17 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.**>

19. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:
   1) szczegółowy tryb opiniowania służbowego oraz sposób oceniania żołnierza zawodowego, doręczania mu i zapoznawania go z treścią opinii służbowej, wnoszenia i rozpatrywania od niej odwołania oraz weryfikowania opinii ostatecznych;
   2) tryb udostępniania opinii służbowej podmiotom, o których mowa w ust. 17;
   3) wzór arkusza opinii służbowej.

   Rozporządzenie powinno zapewnić, aby sporządzana opinia służbowa jednoznacznie wskazywała na przydatność lub brak przydatności żołnierza zawodowego na zajmowanym stanowisku służbowym, poziom i rzetelność wykonywania zadań służbowych oraz predyspozycje do zajmowania wyższych stanowisk służbowych, a wzór arkusza opinii służbowej zawierał wszystkie dane niezbędne do jej sporządzenia, w tym dotyczące oceny ze sprawdzianu sprawności fizycznej, oraz umożliwiał opiniowanemu wypowiedzenie się w sprawie dalszego przebiegu służby, a także aby opiniowanie było oparte na zasadzie jawności dla opiniowanego.

Art. 32.

1. Na stopnie wojskowe w korpusie oficerów zawodowych, z wyjątkiem stopnia wojskowego podporucznika (podporucznika marynarki) i stopni wojskowych generałów (admirałów), mianuje Minister Obrony Narodowej.
2. Mianowanie żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki) i stopnie wojskowe generałów (admirałów) następuje z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

[2a. Mianowanie na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na sędziów sądów wojskowych spełniających wymagania określone w art. 22 § 2 i 3 ustawy, o której mowa w art. 23, następuje według zasad określonych dla mianowania żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).]

<**2a. Mianowanie na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na sędziów sądów wojskowych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych albo stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na prokuratorów do spraw wojskowych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 28 stycznia**

2016 r. – Prawo o prokuraturze następuje według zasad określonych dla mianowania żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).>

3. Na stopnie wojskowe w korpusach podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych mianuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Na pierwszy stopień wojskowy w korpusie podoficerów zawodowych mianuje organ, któremu podlega szkoła podoficerska.

Art. 34.

1. Żołnierza zawodowego zalicza do określonego korpusu osobowego, grupy osobowej i specjalności wojskowej właściwy organ, o którym mowa w art. 10, w rozkazie personalnym o powołaniu do zawodowej służby wojskowej.
2. Żołnierz zawodowy może być przeniesiony do innego korpusu osobowego, innej grupy osobowej lub innej specjalności wojskowej przez organ właściwy do wyznaczenia go na stanowisko służbowe, decyzją o wyznaczeniu na stanowisko służbowe.

[3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.]

<**3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.**>

Art. 37.

1. Oficer zawodowy w służbie stałej pełni zawodową służbę wojskową przez czas określony kadencjami na stanowisku służbowym.
2. Kadencja na stanowisku służbowym trwa od dwóch do trzech lat.

2a. W przypadku gdy okres pozostający do osiągnięcia przez żołnierza zawodowego wieku, o którym mowa w art. 111 pkt 5 lub art. 111b ust. 2, jest krótszy niż dwa lata, można określić dla takiego żołnierza kadencję, której okres kończy się z dniem osiągnięcia przez niego wieku określonego w ustawie.

3. Kadencja na stanowisku służbowym, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Sił Zbrojnych, może być przedłużona przez organ właściwy do wyznaczenia na stanowisko służbowe.
4. Okres przedłużenia kadencji na stanowisku służbowym nie może być dłuższy niż dwanaście miesięcy.
5. Okres kadencji na stanowisku służbowym określa organ właściwy do wyznaczania na stanowisko służbowe w decyzji o wyznaczeniu oficera zawodowego na to stanowisko albo w rozkazie o zmianie zaszeregowania oficera młodszego do wyższego stopnia wojskowego zajmowanego stanowiska służbowego.
6. Oficer zawodowy, o którym mowa w ust. 1, może powtarzać kadencję na tym samym stanowisku służbowym, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 2.
7. (uchylony).

[8. Przepisów ust. 1-6 nie stosuje się do oficerów zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz w instytucjach cywilnych.]

<**8. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych, prokuratorów do spraw wojskowych lub w instytucjach cywilnych.**>

Art. 40.

1. Wyznaczenie oficera zawodowego na kolejne wyższe stanowisko służbowe może nastąpić w zależności od wolnych stanowisk, a także od ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej.
2. Okres zajmowania stanowiska służbowego o tym samym stopniu wojskowym wynosi co najmniej trzy lata. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres ten może być krótszy, nie mniej jednak niż dwa lata.
3. Zmiana zaszeregowania oficera młodszego do kolejnego wyższego stopnia wojskowego może nastąpić po upływie co najmniej trzech lat zajmowania stanowiska w posiadanym stopniu wojskowym oraz uzyskaniu ogólnej oceny co najmniej bardzo dobrej w ostatniej opinii służbowej. Jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych, okres służby na stanowisku służbowym w posiadanym stopniu wojskowym może być krótszy, nie mniej jednak niż dwa lata.
4. Zmiany zaszeregowania, o której mowa w ust. 3, dokonuje organ właściwy do wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe rozkazem personalnym.
5. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dobrej przy wyznaczaniu na kolejne stanowisko służbowe:
   1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe;
   2) nie zaszeregowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym.
6. W przypadku uzyskania przez oficera zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową w opinii służbowej ogólnej oceny dostatecznej przy wyznaczaniu na kolejne stanowisko służbowe:
   1) wyznacza się go na to samo lub równorzędne stanowisko służbowe;
   2) nie zaszeregowuje się go do wyższego stopnia wojskowego na zajmowanym przez niego stanowisku służbowym;
   3) może być on zwolniony z zawodowej służby wojskowej.

[7. Przepisów ust. 1-6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów w sądach wojskowych oraz prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.]

<**7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.**>

Art. 45.

1. Żołnierza zawodowego zwalnia się z zajmowanego stanowiska służbowego:
   1) jeżeli wojskowa komisja lekarska orzekła jego niezdolność do pełnienia zawodowej służby wojskowej w określonych jednostkach wojskowych albo na zajmowanym stanowisku służbowym;
   2) gdy zlikwidowano zajmowane przez niego stanowisko służbowe;
   3) gdy upłynął termin kadencji na stanowisku służbowym;
   4) wskutek wymierzenia kary dyscyplinarnej odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego;
   5) w przypadku udzielenia urlopu wychowawczego w wymiarze dłuższym niż dwanaście miesięcy.
2. Żołnierza zawodowego można zwolnić z zajmowanego stanowiska służbowego w przypadku:
   1) zaistnienia potrzeb Sił Zbrojnych;
   2) wszczęcia kontrolnego postępowania sprawdzającego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228).

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, żołnierza zawodowego wyznacza się na równorzędne lub wyższe stanowisko służbowe albo przenosi się do rezerwy kadrowej na okres nie krótszy niż 6 miesięcy.

2b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, żołnierza zawodowego przenosi się do rezerwy kadrowej na czas prowadzonego postępowania. Na zwolnione stanowisko służbowe nie wyznacza się innego żołnierza zawodowego do czasu zakończenia postępowania, natomiast można powierzyć obowiązki służbowe na tym stanowisku innemu żołnierzowi zawodowemu w trybie określonym w art. 25.

3. Żołnierza zawodowego w przypadkach wymienionych w ust. 1 i 2 oraz żołnierza zawodowego pozostającego w rezerwie kadrowej zwalnia się z zawodowej służby wojskowej, gdy odmówi pełnienia służby na innym równorzędnym lub wyższym stanowisku służbowym.

3a. Z dniem przeniesienia żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej lub dyspozycji albo zwolnienia z zawodowej służby wojskowej żołnierz zawodowy z mocy prawa jest zwolniony z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego.

[4. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego sędziego sądu wojskowego oraz asesora i prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.]

<**4. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego sędziego sądu wojskowego oraz prokuratora do spraw wojskowych następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.**>

Art. 47.

1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może skierować tego żołnierza do wykonywania zadań służbowych poza jednostką, na czas nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

1a) Żołnierz zawodowy wyznaczony do służby poza granicami państwa może być skierowany do wykonywania zadań służbowych poza miejscem pełnienia służby, jednorazowo na czas nie dłuższy niż dwanaście miesięcy.

2. Skierowany żołnierz zawodowy pozostaje na stanowisku służbowym w dotychczasowej jednostce wojskowej.

[3. Skierowanie sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych i przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.]

<3. Skierowanie sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.>

Art. 58.

1. *[Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym.]* <**Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska służbowe prokuratorów do spraw wojskowych, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym.**> Oświadczenie o stanie majątkowym dotyczy majątku odrębnego oraz objętego małżeńską wspólnością majątkową. Oświadczenie to powinno zawierać w szczególności informacje o posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, udziałach i akcjach w spółkach handlowych, o nabytym przez żołnierza zawodowego albo jego małżonka od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków mieniu, które podlegało zbyciu w drodze przetargu. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia przez małżonka żołnierza zawodowego funkcji w spółkach handlowych lub spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, żołnierz zawodowy składa Ministrowi Obrony Narodowej za pośrednictwem Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się co roku do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

4. Informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, stanowią tajemnicę prawnie chronioną i podlegają ochronie przewidzianej dla informacji niejawnych o klauzuli tajności

"zastrzeżone" określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych, chyba że żołnierz zawodowy, który złożył oświadczenie, wyraził pisemną zgodę na ich ujawnienie. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Minister Obrony Narodowej może je ujawnić pomimo braku zgody składającego oświadczenie.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, przechowuje się przez sześć lat.
6. Do złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio formularz określony przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z późn. zm.), dotyczącymi oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tej ustawy.
7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe warunki i tryb składania oświadczeń o stanie majątkowym.

Art. 62.

1. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe pracownika naukowego, naukowo-dydaktycznego, dydaktycznego lub badawczo-technicznego otrzymuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze dwunastu dni roboczych.
2. Żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową w warunkach szkodliwych dla zdrowia przy przekroczonych najwyższych dopuszczalnych stężeniach lub natężeniach czynników szkodliwych otrzymuje corocznie, w zależności od ustalonego w odrębnych przepisach stopnia szkodliwości, dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:
   1) pięciu dni roboczych - przy pierwszym stopniu szkodliwości;
   2) siedmiu dni roboczych - przy drugim stopniu szkodliwości;
   3) dziesięciu dni roboczych - przy trzecim stopniu szkodliwości;
   4) piętnastu dni roboczych - przy czwartym stopniu szkodliwości.
3. Żołnierz zawodowy, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami zajmowanego stanowiska służbowego, otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze do piętnastu dni roboczych rocznie.
4. Żołnierzowi zawodowemu, w zależności od stażu czynnej służby wojskowej, udziela się corocznie dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze:
   1) pięciu dni roboczych - po osiągnięciu piętnastu lat czynnej służby wojskowej;
   2) dziesięciu dni roboczych - po osiągnięciu dwudziestu lat czynnej służby wojskowej;
   3) piętnastu dni roboczych - po osiągnięciu dwudziestu pięciu lat czynnej służby wojskowej.

[5. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe sędziego wojskowego lub prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.]

<**5. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe sędziego wojskowego lub prokuratora do spraw wojskowych otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy na zasadach i w wymiarze określonych odpowiednio w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997**

r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.>

6. W razie zbiegu uprawnień do dodatkowych urlopów wypoczynkowych z różnych tytułów żołnierzowi zawodowemu przysługuje tylko jeden urlop w wymiarze najkorzystniejszym, z wyjątkiem dodatkowego urlopu z tytułu szkodliwych dla zdrowia warunków służby, z zastrzeżeniem ust. 7.
7. Łączny wymiar urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych w danym roku kalendarzowym nie może przekroczyć pięćdziesięciu dni roboczych.

7a. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu do służby poza granicami państwa, po zakończeniu służby w ramach tego skierowania, udziela się urlopu aklimatyzacyjnego w wymiarze jednego dnia roboczego za każde rozpoczęte dziesięć dni pełnienia służby poza granicami państwa. Urlopu tego udziela dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe albo do której został skierowany w ramach pełnienia zawodowej służby wojskowej w rezerwie kadrowej, bezpośrednio po stawieniu się w jednostce wojskowej. Wymiar urlopu aklimatyzacyjnego nie może przekroczyć dwudziestu dwóch dni roboczych.

8. Żołnierzowi zawodowemu może być udzielony urlop:
   1) zdrowotny - w wymiarze do sześciu miesięcy;
   2) okolicznościowy - w wymiarze jednorazowo nie dłuższym niż pięć dni roboczych, z zastrzeżeniem ust. 12.
9. Żołnierzowi zawodowemu skierowanemu przez właściwy organ na naukę oraz żołnierzowi, któremu udzielono pomocy w związku z pobieraniem nauki, przysługuje urlop szkoleniowy.

9a. Żołnierzowi zawodowemu pobierającemu naukę, niespełniającemu warunków do uzyskania pomocy, o której mowa w art. 52, można udzielić urlopu szkoleniowego.

10. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy zajmuje stanowisko służbowe, udziela żołnierzowi urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, przysługującego w danym roku kalendarzowym, na podstawie planu urlopów.
11. Żołnierz zawodowy może otrzymać zwolnienie od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, gdy opieki takiej nie może sprawować małżonek żołnierza lub inny członek rodziny, nieprzekraczające jednak łącznie pięćdziesięciu dni roboczych w roku kalendarzowym.
12. W szczególnie uzasadnionych przypadkach żołnierzowi zawodowemu, który wykorzystał zwolnienie od zajęć służbowych w związku z koniecznością sprawowania opieki nad najbliższym członkiem rodziny i nadal musi tę opiekę sprawować osobiście, może być udzielony urlop okolicznościowy w wymiarze do pięciu miesięcy.
13. Najbliższym członkiem rodziny żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 11 i 12, są jego małżonek, dzieci i rodzice.
14. Żołnierzowi zawodowemu - lekarzowi lub lekarzowi dentyście skierowanemu przez właściwy organ do odbycia specjalizacji medycznej na czas odbywania zajęć w ramach tej

specjalizacji udziela się zwolnienia od zajęć służbowych, w wymiarze piętnastu dni roboczych w każdym miesiącu.

Art. 80.

1. Żołnierze zawodowi otrzymują następujące dodatki do uposażenia zasadniczego:
   1) dodatek specjalny - za szczególne właściwości lub warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej;
   2) dodatek służbowy - za pełnienie zawodowej służby wojskowej na określonych stanowiskach dowódczych i kierowniczych lub samodzielnych albo w określonych jednostkach wojskowych;
   3) dodatek za długoletnią służbę wojskową;
   4) dodatek motywacyjny - dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w korpusach podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych za uzyskanie w opinii służbowej oceny co najmniej dobrej oraz posiadanie klasy kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 46a, w specjalności zgodnej z zajmowanym stanowiskiem służbowym;
   5) dodatek funkcyjny - za pełnienie funkcji powierzonych w trybie określonym w art. 25a.

1a. (uchylony).

[2. W przypadku, gdy miesięczne uposażenie żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na stanowisku służbowym sędziego sądu wojskowego albo asesora lub prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury jest niższe od miesięcznego wynagrodzenia przysługującego na równorzędnym stanowisku sędziego sądu powszechnego albo asesora lub prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, żołnierzowi przysługuje dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tym wynagrodzeniem a uposażeniem należnym na zajmowanym stanowisku.]

<**2. W przypadku gdy miesięczne uposażenie żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na stanowisku służbowym sędziego sądu wojskowego albo prokuratora do spraw wojskowych jest niższe od miesięcznego wynagrodzenia przysługującego na równorzędnym stanowisku i pełnionej funkcji sędziego sądu powszechnego albo wysokości wynagrodzenia prokuratora na takim samym stanowisku i pełnionej funkcji, żołnierzowi przysługuje dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tym wynagrodzeniem a uposażeniem należnym na zajmowanym stanowisku.**>

3. Dodatki do uposażenia zasadniczego mogą być ustalone w stawkach miesięcznych, dziennych albo za wykonanie określonych czynności; dodatki ustalone w stawkach miesięcznych są dodatkami o charakterze stałym.

4. Dodatki do uposażenia przyznaje, w formie decyzji, organ, o którym mowa w art. 104.

5. Organ, który przyznał dodatek do uposażenia, w przypadku niewykonywania zadań uzasadniających wypłacanie dodatku, może zawiesić, obniżyć albo wstrzymać jego wypłacanie, w formie decyzji.

5a. (uchylony).

5b. (uchylony).

5c. Decyzję w sprawie przyznania dodatku o charakterze stałym wydaje się na czas określony lub nieokreślony, nie dłuższy jednak niż na czas pełnienia przez żołnierza zawodowego służby na stanowisku służbowym.

5d. Ponowne wyznaczenie żołnierza zawodowego na zajmowane dotychczas stanowisko służbowe albo podwyższenie dodatku za długoletnią służbę wojskową wynikające z dokonanej odrębnymi przepisami zmiany stawek uposażenia zasadniczego nie wymaga wydawania nowej decyzji.

5e. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatków specjalnych o charakterze stałym z kilku tytułów przysługuje jeden dodatek specjalny w wyższej stawce miesięcznej. Przepis stosuje się odpowiednio w przypadku zbiegu uprawnień do dodatku służbowego.

5f. Żołnierzowi zawodowemu, który otrzymywał dodatek specjalny z różnych tytułów, w ostatnim miesiącu pełnienia służby przyznaje się dodatek specjalny z jednego tytułu w najwyższej wysokości. Wysokość dodatku specjalnego z jednego tytułu uzależnia się od wysokości dodatku i okresu jego otrzymywania. Przepis stosuje się odpowiednio do dodatku służbowego.

6. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki i tryb otrzymywania, przyznawania, zawieszania, obniżania i wstrzymywania dodatków do uposażenia zasadniczego oraz ich wysokość,
2) sposób ustalania wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej,
3) szczególne właściwości lub warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej uprawniające żołnierzy zawodowych do otrzymywania dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
4) stanowiska służbowe, których zajmowanie, i jednostki wojskowe, w których pełnienie służby uprawnia do dodatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2

- uwzględniając charakter wykonywanych czynności, zakres obowiązków służbowych i ich specyfikę, kwalifikacje niezbędne przy wykonywaniu obowiązków służbowych i miejsce pełnienia służby oraz zapewniając sprawność postępowania w tych sprawach.

[7. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki otrzymywania dodatku wyrównawczego, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem określenia składników uposażenia i wynagrodzenia przyjmowanych przy obliczaniu dodatku wyrównawczego, oraz sposób ustalania porównywanego wynagrodzenia asesorów wynikający z obowiązujących żołnierzy zawodowych zasad opłacania składek na powszechne obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe, a także terminy wypłacania tego dodatku.]

<**7. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości dodatku wyrównawczego, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem określenia składników uposażenia i wynagrodzenia przyjmowanych przy obliczaniu dodatku wyrównawczego, a także terminy wypłacania tego dodatku,**

---

mając na względzie konieczność zapewnienia pełnej i niezwłocznej kompensaty różnicy w uposażeniu należnym na zajmowanym stanowisku.>

Art. 85.

1. Żołnierzom zawodowym przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:
   1) po dwudziestu latach czynnej służby wojskowej - 75%,
   2) po dwudziestu pięciu latach czynnej służby wojskowej - 100%,
   3) po trzydziestu latach czynnej służby wojskowej - 150%,
   4) po trzydziestu pięciu latach czynnej służby wojskowej - 200%,
   5) po czterdziestu latach czynnej służby wojskowej - 300%

   - miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, okresy wliczane do okresu czynnej służby wojskowej, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz tryb jej obliczania i wypłacania, uwzględniając okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz postępowania w przypadku zbiegu prawa do kilku nagród, a także termin wypłacania nagrody.

[3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, którym gratyfikacje jubileuszowe przysługują w wysokości i na zasadach określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.]

<**3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych, którym gratyfikacje jubileuszowe przysługują w wysokości i na zasadach określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.**>

Art. 130.

1. Żołnierzom pełniącym służbę kandydacką przysługuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia zasadniczego i inne należności pieniężne.
2. W sprawach dotyczących uposażenia i innych należności pieniężnych przysługujących żołnierzom pełniącym służbę kandydacką stosuje się odpowiednio przepisy art. 2 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4, art. 3, art. 4, art. 6-10, art. 30 ust. 2, art. 33 i 36, art. 38 ust. 2, art. 39, art. 42 i 43, art. 45 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 45a ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1211 oraz z 2014 r. poz. 773).

<**2a. Prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniącym służbę kandydacką przysługuje prawo do wynagrodzenia określone w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze. W takim przypadku uposażenia zasadniczego, o którym mowa w ust. 1, nie wypłaca się.**>

---

3. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia zasadniczego dla żołnierzy pełniących służbę kandydacką. Rozporządzenie, określając stawki uposażenia, powinno ustalić je na poziomie nie niższym niż uposażenie żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową.

Art. 142.

1. Żołnierze zawodowi pełniący zawodową służbę wojskową w czasie pokoju na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych pełnią w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny nadal tę służbę na tych stanowiskach, jeżeli stanowiska te występują w strukturze organizacyjnej tych jednostek na czas wojny.

[2. Żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w czasie pokoju w instytucjach cywilnych na stanowiskach służbowych niewystępujących w strukturze organizacyjnej na czas wojny w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny kierownik instytucji cywilnej niezwłocznie kieruje do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w celu wyznaczenia do pełnienia służby w określonej jednostce wojskowej.]

<**2. Żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w czasie pokoju w instytucjach cywilnych na stanowiskach służbowych niewystępujących w strukturze organizacyjnej na czas wojny w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny, kierownik instytucji cywilnej niezwłocznie kieruje do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w celu wyznaczenia do pełnienia służby w określonej jednostce wojskowej. Przepisu nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.**>

<2a. Prokuratorzy do spraw wojskowych w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny kierowani są niezwłocznie przez Prokuratora Generalnego do Ministra Obrony Narodowej w celu wyznaczenia do pełnienia służby na stanowisko prokuratora do spraw wojskowych na czas wojny.>

[3. Żołnierze zawodowi w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny mogą być kierowani do pełnienia zawodowej służby wojskowej na odpowiednich stanowiskach służbowych poza Siłami Zbrojnymi.]

<**3. Żołnierze zawodowi w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny mogą być kierowani do pełnienia zawodowej służby wojskowej na odpowiednich stanowiskach służbowych poza Siłami Zbrojnymi. Przepisu nie stosuje się do prokuratorów do spraw wojskowych.**>

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny, jednostki organizacyjne i stanowiska służbowe poza Siłami Zbrojnymi, w których żołnierze mogą pełnić zawodową służbę wojskową, oraz uprawnienia żołnierzy pełniących służbę w tych jednostkach, uwzględniając zadania wykonywane przez te jednostki w razie ogłoszenia mobilizacji, stanu wojennego i czasu wojny, a także zakres ich współdziałania z Siłami Zbrojnymi.

Art. 151.

[1. Żołnierz zawodowy i żołnierz pełniący służbę kandydacką otrzymuje w razie ogłoszenia mobilizacji i ogłoszenia stanu wojennego uposażenie zasadnicze według zajmowanego stanowiska służbowego i inne należności, a w czasie wojny również dodatek wojenny.]

<**1. Żołnierz zawodowy i żołnierz pełniący służbę kandydacką otrzymuje w razie ogłoszenia mobilizacji i ogłoszenia stanu wojennego uposażenie zasadnicze według zajmowanego stanowiska służbowego i inne należności, a w czasie wojny również dodatek wojenny. Przepis art. 80 ust. 2 stosuje się.**>

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką, inne należności, ich wysokość i warunki przyznawania oraz stawki i warunki przyznawania dodatku wojennego, z uwzględnieniem trybu i terminów ich wypłacania.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, powinno określić stawki uposażenia zasadniczego i dodatku wojennego, zróżnicowane w zależności od rangi stanowiska służbowego, zakresu wykonywanych zadań służbowych, ponoszonej odpowiedzialności i wymaganych kwalifikacji, a w przypadku dodatku wojennego uzależnione ponadto od warunków pełnienia służby w czasie wojny. W przypadku innych należności rozporządzenie powinno dostosować rodzaje tych należności i ich wysokość do szczególnych warunków pełnienia służby w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny. Rozporządzenie powinno ustalić uproszczony tryb przyznawania dodatku wojennego i innych należności.

USTAWA z dnia 17 czerwca 2004 r. O SKARDZE NA NARUSZENIE PRAWA STRONY DO ROZPOZNANIA SPRAWY W POSTĘPOWANIU PRZYGOTOWAWCZYM PROWADZONYM LUB NADZOROWANYM PRZEZ PROKURATORA I POSTĘPOWANIU SĄDOWYM BEZ NIEUZASADNIONEJ ZWŁOKI (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 oraz z 2009 r. Nr 61, poz. 498)

Art. 13.

1. Odpis orzeczenia uwzględniającego skargę dotyczącą przewlekłości postępowania sądowego sąd doręcza prezesowi właściwego sądu. Prezes sądu, któremu doręczono orzeczenie, jest obowiązany do podjęcia czynności nadzoru przewidzianych w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.)

2. Odpis orzeczenia uwzględniającego skargę dotyczącą przewlekłości postępowania prowadzonego przez komornika sąd doręcza Ministrowi Sprawiedliwości.

[3. Odpis orzeczenia uwzględniającego skargę dotyczącą przewlekłości postępowania przygotowawczego sąd doręcza prokuratorowi przełożonemu nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze. Prokurator, któremu doręczono odpis orzeczenia, jest obowiązany do podjęcia czynności nadzoru

przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.).]

<**3. Odpis orzeczenia uwzględniającego skargę dotyczącą przewlekłości postępowania przygotowawczego sąd doręcza prokuratorowi przełożonemu nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze. Prokurator, któremu doręczono odpis orzeczenia, jest obowiązany do podjęcia czynności nadzoru przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. …).**>

USTAWA z dnia 13 lipca 2006 r. O DOKUMENTACH PASZPORTOWYCH (Dz. U. z 2013 r. poz. 268, z późn. zm.)

Art. 26.

1. Uprawnionymi do otrzymania paszportu dyplomatycznego są:
   1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
   2) Marszałek i wicemarszałkowie Sejmu;
   3) Marszałek i wicemarszałkowie Senatu;
   4) Prezes i wiceprezesi Rady Ministrów;
   5) ministrowie, sekretarze i podsekretarze stanu;
   6) posłowie i senatorowie;
   7) posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w Rzeczypospolitej Polskiej;
   8) Prezes, Wiceprezes i sędziowie Trybunału Konstytucyjnego;
   9) Pierwszy Prezes i Prezesi Sądu Najwyższego;
   10) Prezes i wiceprezesi Naczelnego Sądu Administracyjnego*[.]*<**,**>
   <11) Prokurator Krajowy i pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego.>
2. Paszporty dyplomatyczne otrzymują także małżonkowie osób wymienionych w ust. 1 pkt 1-5 i 8-10, jeżeli towarzyszą im w podróży służbowej poza granicami kraju.

USTAWA z dnia 18 października 2006 r. O UJAWNIANIU INFORMACJI O DOKUMENTACH ORGANÓW BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA Z LAT 1944–1990 ORAZ TREŚCI TYCH DOKUMENTÓW (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388)

Art. 4.

Osobami pełniącymi funkcje publiczne w rozumieniu ustawy są:
1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;
2) poseł, senator, poseł do Parlamentu Europejskiego;
3) osoba zajmująca kierownicze stanowisko państwowe w rozumieniu ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 430 i Nr 112, poz. 654);

---

4) członek Rady Polityki Pieniężnej;
5) członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego;
6) członek Rady Instytutu Pamięci Narodowej;
7) Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia i jego zastępcy;
8) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i jego zastępcy;
9) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i jego zastępcy;
10) Przewodniczący, Zastępcy Przewodniczącego oraz członkowie Komisji Nadzoru Finansowego;
11) osoby wchodzące w skład służby zagranicznej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z późn. zm.);
12) osoby powołane lub mianowane na podstawie przepisów innych ustaw na inne, niż wymienione w pkt 3-11 i 14, stanowiska przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Sejm, Prezydium Sejmu, Senat, Prezydium Senatu, Sejm i Senat, Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu lub Prezesa Rady Ministrów;
13) prezes sądu;
14) sędzia i prokurator;
[15) kierownik powszechnej lub wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury;]
<**15) kierownik powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury;**>
16) radca i starszy radca Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa;
17) organ i członek organu jednostki samorządu terytorialnego, organu związku jednostek samorządu terytorialnego oraz organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego, której obowiązek utworzenia wynika z ustawy;
18) rektor i prorektor publicznej lub niepublicznej szkoły wyższej, członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Komisji Akredytacyjnej i Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
19) członek rady nadzorczej, członek zarządu, dyrektor programu i jego zastępcy, wydawca lub autor audycji publicystycznej lub informacyjnej oraz dyrektor terenowego oddziału i agencji "Telewizji Polskiej - Spółka Akcyjna", "Polskiego Radia - Spółka Akcyjna", a także członek Zarządu, członek Rady Nadzorczej oraz członek Rady Programowej "Polskiej Agencji Prasowej - Spółka Akcyjna", dyrektor oddziału, dyrektor biura, redaktor naczelny "Polskiej Agencji Prasowej - Spółka Akcyjna" oraz członek rady nadzorczej, członek zarządu, dyrektor i jego zastępcy w spółce radiofonii regionalnej;
20) (utracił moc);
21) (utracił moc);
22) dyrektor generalny Najwyższej Izby Kontroli oraz pracownicy Najwyższej Izby Kontroli nadzorujący lub wykonujący czynności kontrolne;
23) (utracił moc);
24) osoby zajmujące kierownicze stanowiska:
   a) w urzędach organów władzy publicznej, w tym naczelnych i centralnych organach administracji państwowej: dyrektora departamentu lub jednostki równorzędnej, jego zastępcy oraz naczelnika wydziału lub jednostki równorzędnej,

b) w administracji rządowej w województwie: dyrektora i jego zastępcy, kierownika zespolonej służby, inspekcji lub straży i jego zastępcy, kierownika w organie administracji niezespolonej i jego zastępcy;

25) osoba zajmująca wysokie stanowisko państwowe w rozumieniu *ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych*(2) *(Dz. U. Nr 170, poz. 1217, z późn. zm.)*, inne niż wymienione w pkt 3, 7, 11 i 24;
26) pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego zajmujący stanowiska dyrektora pionu i jego zastępcy, dyrektora departamentu lub jednostki równorzędnej i jego zastępcy oraz naczelnika wydziału lub jednostki równorzędnej;
27) pracownicy Narodowego Banku Polskiego zajmujący stanowiska dyrektora departamentu lub jednostki równorzędnej, jego zastępcy oraz naczelnika wydziału lub jednostki równorzędnej, jego zastępcy oraz doradcy prezesa, terenowego koordynatora inspekcji, głównego specjalisty kierującego zespołem, kierownika zespołu, kierownika sekcji i głównego specjalisty;
28) pracownicy Instytutu Pamięci Narodowej;
29) członek Rady Narodowego Funduszu Zdrowia, dyrektor i zastępcy dyrektora oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia, dyrektor i zastępcy dyrektora departamentów (komórek równorzędnych) w centrali Narodowego Funduszu Zdrowia oraz główny księgowy Narodowego Funduszu Zdrowia;
30) dyrektor (kierownik) komórki organizacyjnej w centrali Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dyrektor oddziału w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i ich zastępcy;
31) dyrektor biura centrali Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, dyrektor oddziału regionalnego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i ich zastępcy;
32) skarbnik województwa, powiatu lub gminy oraz sekretarz powiatu lub gminy;
33) prezes, wiceprezes i członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych;
34) pracownicy regionalnych izb obrachunkowych zajmujący stanowiska: prezesa, członka kolegium, naczelnika wydziału oraz inspektora do spraw kontroli;
35) (uchylony);
36) członek zarządu, członek rady nadzorczej banku państwowego;
37) dyrektor przedsiębiorstwa państwowego, jego zastępca oraz osoba zarządzająca przedsiębiorstwem na podstawie umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem państwowym;
38) osoba sprawująca zarząd w spółce powstałej w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego, której sprawowanie zarządu zlecono w oparciu o art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2013 r. poz. 216);
39) członek zarządu, członek rady nadzorczej spółki handlowej z udziałem Skarbu Państwa, w której udział Skarbu Państwa przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby akcji;
40) członek zarządu, członek rady nadzorczej w spółce handlowej z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, w której udział jednostki samorządu terytorialnego przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby akcji;
41) członek zarządu, członek rady nadzorczej spółki o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa państwa w rozumieniu *art. 8 ustawy z dnia 3 czerwca*

2005 r. o szczególnych uprawnieniach Skarbu Państwa oraz ich wykonywaniu w spółkach kapitałowych o istotnym znaczeniu dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego[3] *(Dz. U. Nr 132, poz. 1108 i Nr 267, poz. 2258)*;

42) osoba będąca przedstawicielem Skarbu Państwa w radzie nadzorczej spółki handlowej innej niż wymieniona w pkt 39;
43) osoba będąca przedstawicielem jednostki samorządu terytorialnego w radzie nadzorczej spółki handlowej, innej niż wymieniona w pkt 40;
44) pracownicy nauki i szkolnictwa wyższego:
    a) (utraciła moc),
    b) osoba zajmująca w publicznej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk lub w instytucie badawczym stanowisko kierownika lub zastępcy kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, w szczególności dziekana albo prodziekana wydziału,
    c) osoba zajmująca w publicznej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk lub w instytucie badawczym stanowisko dyrektora instytutu, wicedyrektora instytutu, kanclerza, kwestora, prezesa, wiceprezesa, sekretarza naukowego;
45) dyrektor szkoły publicznej lub niepublicznej;
46) dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i dyrektor okręgowej komisji egzaminacyjnej;
47) adwokat, radca prawny, notariusz;
48) komornik;
49) (utracił moc);
50) (utracił moc);
51) audytor wewnętrzny w rozumieniu ustawy *z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych* (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.);
52) (utracił moc);
53) (utracił moc);
54) dyrektor i zastępcy dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;
55) żołnierze zawodowi zajmujący stanowiska służbowe o stopniach etatowych pułkowników (komandorów) i generałów (admirałów) oraz zajmujący stanowiska służbowe komendantów wojskowych komend uzupełnień oraz ich zastępców;
56) dyrektor i zastępcy dyrektora Narodowego Centrum Nauki;
57) dyrektor Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia.

Art. 8.

Właściwym organem do przedłożenia oświadczenia lustracyjnego jest w stosunku do osób kandydujących na funkcję publiczną, o której mowa w art. 4:

1) pkt 1 i 2 - Państwowa Komisja Wyborcza;
2) pkt 3:
    a) w stosunku do osoby desygnowanej na stanowisko Prezesa Rady Ministrów - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,

b) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej lub Prezes Rady Ministrów - powołujący lub mianujący,

c) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje, wybiera lub mianuje Sejm, Prezydium Sejmu, Sejm i Senat lub Marszałek Sejmu - Marszałek Sejmu,

d) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje Senat lub Marszałek Senatu - Marszałek Senatu,

e) w stosunku do kandydata na kierownicze stanowisko państwowe, na które powołuje lub mianuje organ inny niż wymienione w lit. b-d - organ powołujący lub mianujący;

3) pkt 4 - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;

4) pkt 5 - Prezes Narodowego Banku Polskiego;

5) pkt 6 - właściwy organ wybierający lub powołujący;

6) pkt 7 - minister właściwy do spraw zdrowia;

7) pkt 8 - Prezes Rady Ministrów;

8) pkt 9 - minister właściwy do spraw rozwoju wsi;

9) pkt 10 - właściwy organ powołujący, wyznaczający lub delegujący;

10) pkt 11 - minister właściwy do spraw zagranicznych;

11) pkt 12 - właściwy organ powołujący lub mianujący;

12) pkt 13:

a) w stosunku do kandydata na funkcję prezesa sądu powszechnego oraz prezesa sądu wojskowego - Minister Sprawiedliwości,

b) w stosunku do kandydata na funkcję prezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego - Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego;

13) pkt 14:

a) w stosunku do kandydata na stanowisko sędziego Trybunału Konstytucyjnego lub sędziego Trybunału Stanu - Marszałek Sejmu,

b) w stosunku do osoby niebędącej sędzią, ubiegającej się o stanowisko sędziego Sądu Najwyższego - Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,

c) w stosunku do osoby niebędącej sędzią, ubiegającej się o stanowisko sędziego sądu administracyjnego - Krajowa Rada Sądownictwa,

d) w stosunku do kandydata na stanowisko sędziego sądu powszechnego lub wojskowego - Krajowa Rada Sądownictwa,

[e) w stosunku do kandydata na stanowisko prokuratorskie - Prokurator Generalny;]

<**e) w stosunku do kandydata na stanowisko prokuratora – Prokurator Generalny;**>

14) pkt 15 - Prokurator Generalny;

15) pkt 16 - Prezes Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa;

16) pkt 17 - w stosunku do osoby ubiegającej się o funkcję organu lub członka organu jednostki samorządu terytorialnego oraz członka organu jednostki pomocniczej jednostki samorządu terytorialnego, której obowiązek utworzenia wynika z ustawy, pochodzącego z wyborów powszechnych - właściwa komisja wyborcza; w stosunku do pozostałych osób - właściwy wojewoda;

---

17) pkt 18 - minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego;
18) pkt 19 - minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, a w stosunku do członków rad nadzorczych jednostek publicznej radiofonii i telewizji - właściwy organ powołujący;
19) pkt 20 - właściwy organ koncesyjny;
20) pkt 21:
    a) w stosunku do członka zarządu lub rady nadzorczej wydawcy, wspólnika spółki osobowej będącej wydawcą lub osoby fizycznej będącej wydawcą w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe - właściwy organ rejestracyjny,
    b) (utraciła moc);
21) pkt 22 - Prezes Najwyższej Izby Kontroli;
22) pkt 23 - Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
23) pkt 24:
    a) lit. a - odpowiednio właściwy minister lub kierownik urzędu,
    b) lit. b - właściwy wojewoda;
24) pkt 25 - właściwy organ powołujący;
25) pkt 26 - Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
26) pkt 27 - Prezes Narodowego Banku Polskiego;
27) pkt 28 - Prezes Instytutu Pamięci Narodowej;
28) pkt 29 - minister właściwy do spraw zdrowia;
29) pkt 30 - Prezes Rady Ministrów;
30) pkt 31 - minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
31) pkt 32 - właściwy organ powołujący;
32) pkt 33 - Prezes Rady Ministrów;
33) pkt 34 - w stosunku do kandydata na prezesa regionalnej izby obrachunkowej - Prezes Rady Ministrów; w stosunku do kandydata na członka kolegium regionalnej izby obrachunkowej, a także naczelnika wydziału lub inspektora do spraw kontroli w regionalnej izbie obrachunkowej - prezes tej izby;
34) (uchylony);
35) pkt 36 - Prezes Rady Ministrów;
36) pkt 37 - właściwy organ założycielski;
37) pkt 38 i 39 - minister właściwy do spraw Skarbu Państwa;
38) pkt 40 - właściwy wojewoda;
39) pkt 41 i 42 - minister właściwy do spraw Skarbu Państwa;
40) pkt 43 - właściwy wojewoda;
41) pkt 44 - właściwy rektor lub kierownik jednostki zatrudniającej;
42) pkt 45 - właściwy kurator oświaty;
43) pkt 46 - minister właściwy do spraw oświaty i wychowania;
44) pkt 47:
    a) w stosunku do osoby ubiegającej się o wpis na listę adwokatów lub radców prawnych - właściwa okręgowa rada adwokacka lub okręgowa izba radców prawnych,
    b) w stosunku do osoby ubiegającej się o powołanie do wykonywania zawodu notariusza - Minister Sprawiedliwości;

---

45) pkt 48 - Minister Sprawiedliwości;
46) pkt 49 - Krajowa Rada Biegłych Rewidentów;
47) pkt 50 - Krajowa Rada Doradców Podatkowych;
48) pkt 51 - kierownik jednostki sektora finansów publicznych;
49) (utracił moc);
50) (uchylony);
51) pkt 54 i 56 - minister właściwy do spraw nauki;
52) pkt 54 - Minister Obrony Narodowej;
53) pkt 57 - minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 22.

1. Każdemu przysługuje prawo dostępu do informacji zawartych w dokumentach organów bezpieczeństwa państwa, znajdujących się w Instytucie Pamięci Narodowej, dotyczących:
   1) Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
   2) Marszałka Sejmu i Marszałka Senatu;
   3) posłów i senatorów oraz posłów do Parlamentu Europejskiego;
   4) Prezesa Rady Ministrów i członków Rady Ministrów;
   5) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Sądu Najwyższego oraz sędziów Sądu Najwyższego;
   6) Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego oraz sędziów Trybunału Konstytucyjnego;
   7) Prezesa i wiceprezesów Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego;
   8) Przewodniczącego Trybunału Stanu, zastępców przewodniczącego Trybunału Stanu oraz członków Trybunału Stanu;
   8a) Rzecznika Praw Obywatelskich;
   8b) Rzecznika Praw Dziecka;
   8c) Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych;
   9) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli i wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli;
   10) Prezesa i wiceprezesów Prokuratorii Generalnej;
   11) Prezesa Narodowego Banku Polskiego i wiceprezesów Narodowego Banku Polskiego;
   11a) członka Rady Polityki Pieniężnej;
   12) prezesa sądu apelacyjnego, prezesa wojskowego sądu okręgowego oraz prezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego;
   13) członka Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji;
   14) Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej oraz członków Rady Instytutu Pamięci Narodowej;
   [15) Prokuratora Generalnego oraz prokuratorów Prokuratury Generalnej, Naczelnego Prokuratora Wojskowego oraz prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratora apelacyjnego oraz wojskowego prokuratora okręgowego, a także prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej;]

<**15) Prokuratora Generalnego oraz prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratora regionalnego oraz prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej;**>

16) Szefa Kancelarii Prezydenta, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Sejmu i Szefa Kancelarii Senatu;

17) osób pełniących funkcje sekretarza stanu i podsekretarza stanu;

18) (utracił moc);

19) (utracił moc);

20) wójtów, burmistrzów i prezydentów miast oraz członków zarządów powiatów i województw.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do osób, które wyraziły zgodę na kandydowanie lub zgodę na objęcie funkcji, o których mowa w ust. 1.

3. Prawo dostępu do informacji, o którym mowa w ust. 1 i 2, podlega wyłączeniu w zakresie dotyczącym:

1) informacji ujawniających pochodzenie etniczne lub rasowe, przekonania religijne, przynależność wyznaniową oraz danych o stanie zdrowia i życiu seksualnym;

2) danych osobowych innych osób, chyba że były one pracownikami lub funkcjonariuszami organów bezpieczeństwa państwa;

3) danych adresowych i numerów PESEL.

3a. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą wyrazić pisemną zgodę na ujawnienie informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

4. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do osób, które pełniły funkcje publiczne, o których mowa w ust. 1, począwszy od dnia 24 sierpnia 1989 r. Udostępnianie informacji następuje na zasadach określonych w art. 25-28.

5. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do osób, o których mowa w art. 52a pkt 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Udostępnianie informacji następuje na zasadach określonych w art. 25-28.

USTAWA z dnia 23 stycznia 2009 r. O KRAJOWEJ SZKOLE SĄDOWNICTWA I PROKURATURY (Dz. U. z 2012 r. poz. 1230, z późn. zm.)

Art. 6.

1. Radę Programową, zwaną dalej "Radą", powołuje Minister Sprawiedliwości.

2. Rada składa się nie więcej niż z 18 członków, w tym:

1) 3 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;

2) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa;

3) 3 członków wskazanych przez Prokuratora Generalnego;

[4) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratury;]

<**4) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym;**>

---

5) członka wskazanego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
6) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
7) członka wskazanego przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzące kształcenie na kierunku prawo;
8) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej;
9) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych;
10) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Notarialnej.

3. Członkiem Rady może być wyłącznie sędzia, prokurator, osoba posiadająca tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, sędzia albo prokurator w stanie spoczynku.

4. Kadencja członków Rady trwa 4 lata. W razie odwołania członka Rady z przyczyn, o których mowa w art. 8 albo jego śmierci, jego następca pełni obowiązki do końca kadencji zastępowanego członka Rady.

5. Członkowie Rady mogą być powołani tylko raz na jeszcze jedną kadencję.

[6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Prokuratora Generalnego, Krajowej Rady Prokuratury, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych oraz Prezesa Krajowej Rady Notarialnej o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.]

<**6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych oraz Prezesa Krajowej Rady Notarialnej o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.**>

Art. 12.

[1. Dyrektor Krajowej Szkoły jest powoływany i odwoływany przez Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa oraz Krajowej Rady Prokuratury. Kadencja Dyrektora Krajowej Szkoły trwa 5 lat.

2. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa lub Krajowa Rada Prokuratury, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia zamiaru powołania Dyrektora Krajowej Szkoły, nie wyrazi opinii, o której mowa w ust. 1, uznaje się, że opinia jest pozytywna.]

<**1. Dyrektor Krajowej Szkoły jest powoływany i odwoływany przez Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa oraz Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym. Kadencja Dyrektora Krajowej Szkoły trwa 5 lat.**

---

2. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa lub Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia zamiaru powołania Dyrektora Krajowej Szkoły, nie wyrazi opinii, o której mowa w ust. 1, uznaje się, że opinia jest pozytywna.>

3. Dyrektorem Krajowej Szkoły może być wyłącznie sędzia, prokurator, osoba posiadająca tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, sędzia albo prokurator w stanie spoczynku.

[4. (9) W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny na wniosek Ministra Sprawiedliwości deleguje odpowiednio sędziego lub prokuratora do Krajowej Szkoły na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133 i 509) lub w ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.).]

<**4. W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny na wniosek Prokuratora Krajowego deleguje odpowiednio sędziego lub prokuratora do Krajowej Szkoły na czas trwania kadencji na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.) lub w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. …).**>

5. Powołanie Dyrektora Krajowej Szkoły na kolejną kadencję następuje w trybie określonym w ust. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może być powołany najwyżej na dwie kolejne kadencje.

6. Minister Sprawiedliwości powołuje i odwołuje zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły.

7. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest sędzia albo sędzia w stanie spoczynku.

[8. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest prokurator albo prokurator w stanie spoczynku, powoływany za zgodą Prokuratora Generalnego.]

<**8. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest prokurator albo prokurator w stanie spoczynku.**>

9. Do zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy ust. 4 i art. 14.

Art. 14.

[1. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowej Szkoły będącego sędzią lub prokuratorem, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych lub ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.]

<**1. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowej Szkoły będącego sędzią lub prokuratorem, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia**

27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych lub w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.>

2. Dyrektora Krajowej Szkoły niebędącego sędzią lub prokuratorem Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych w przypadkach określonych w art. 12b ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639, Nr 113, poz. 659 i Nr 203, poz. 1192).
3. Minister Sprawiedliwości wyznacza osobę, której powierza pełnienie obowiązków Dyrektora Krajowej Szkoły na czas jego zawieszenia w czynnościach służbowych. Osoba ta powinna spełniać wymagania określone w art. 12 ust. 3.

Art. 15a.

1. Szkolenia zawodowe sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów, asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury odbywają się zgodnie z rocznym harmonogramem działalności szkoleniowej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, zwanym dalej "harmonogramem.
2. Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu apelacyjnego lub, w uzasadnionych przypadkach, z własnej inicjatywy może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla sędziów, asesorów sądowych, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów.

[3. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników prokuratury.]

<**3. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników prokuratury.**>

4. Wydatki związane z przeprowadzeniem szkoleń, o których mowa w ust. 2 i 3, pokrywane są z budżetu państwa z części "Sądy powszechne" z budżetu części obszaru apelacji, z którego sędziowie, asesorzy sądowi, referendarze sądowi, asystenci sędziów, kuratorzy zawodowi oraz urzędnicy sądowi będą uczestniczyć w przeprowadzanych szkoleniach, albo z części "Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury".
5. Uwzględniając uzasadnione potrzeby, Krajowa Szkoła - niezależnie od szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego ujętych w harmonogramie - może, po zatwierdzeniu przez Radę, organizować dodatkowe szkolenia i inne formy doskonalenia zawodowego, zawiadamiając o tym zainteresowanych.

Art. 15b.

[1. Harmonogram uwzględnia potrzeby szkoleniowe zgłaszane przez Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego, Krajową Radę Sądownictwa, Krajową Radę Prokuratury, prezesów sądów apelacyjnych oraz prokuratorów apelacyjnych.]

<**1. Harmonogram uwzględnia potrzeby szkoleniowe zgłaszane przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Prokuratora Krajowego, Krajową Radę Sądownictwa, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, prezesów sądów apelacyjnych oraz prokuratorów regionalnych.**>

2. Rada po opracowaniu harmonogramu przekazuje go do zaopiniowania Ministrowi Sprawiedliwości.

[3. Minister Sprawiedliwości, po uzyskaniu stanowiska Prokuratora Generalnego, może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania harmonogramu, zaproponować wprowadzenie do niego zmian.]

<**3. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, po uzyskaniu stanowiska Prokuratora Krajowego, może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania harmonogramu, zaproponować wprowadzenie do niego zmian.**>

4. Rada w terminie 30 dni od dnia zaproponowania przez Ministra Sprawiedliwości zmian odnosi się do nich.

Art. 17.

[1. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze zarządzenia, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską i jednocześnie wyznacza limity przyjęć na te aplikacje. Wyznaczając limit przyjęć na aplikację prokuratorską, Minister Sprawiedliwości zasięga opinii Prokuratora Generalnego.]

<**1. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze zarządzenia, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską i jednocześnie wyznacza limity przyjęć na te aplikacje. Wyznaczając limit przyjęć na aplikację prokuratorską, Minister Sprawiedliwości zasięga opinii Prokuratora Krajowego.**>

2. Dyrektor Krajowej Szkoły zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662), zwanym dalej "Biuletynem Informacji Publicznej", a także na stronie internetowej Krajowej Szkoły, zarządzenie Ministra Sprawiedliwości, o którym mowa w ust. 1.

3. W ogłoszeniu o naborze na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską podaje się w szczególności:
   1) termin przeprowadzenia konkursu;
   2) termin i miejsce złożenia zgłoszenia do konkursu;
   3) wysokość i sposób uiszczenia opłaty za udział w konkursie.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, zawiera:
   1) ankietę personalną;

2) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie wyższych studiów prawniczych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub zagranicznych studiów prawniczych uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej albo zaświadczenie o zdanym egzaminie magisterskim;
3) dowód uiszczenia opłaty za udział w konkursie;
4) kopię dowodu osobistego;
5) zaświadczenie stwierdzające, że składający zgłoszenie jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do wykonywania obowiązków aplikanta aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej.

5. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, oraz badanie kandydata na aplikanta aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej odbywa się na zasadach obowiązujących kandydata na stanowisko sędziowskie.
6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4, mogą być składane również w formie elektronicznej. Decyzję o możliwości składania dokumentów w formie elektronicznej podejmuje Dyrektor Krajowej Szkoły i informuje o niej w ogłoszeniu o naborze na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską.

Art. 19.

1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady, powołuje zespół konkursowy, który opracowuje test oraz zadania na drugi etap konkursu. Test oraz zadania są zatwierdzane przez Ministra Sprawiedliwości.
2. W skład zespołu konkursowego, o którym mowa w ust. 1, wchodzi:
   1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
   2) 2 sędziów lub prokuratorów wykładowców Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
   3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
   [4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;]
   <**4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;**>

---

5) pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny szkoły wyższej działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród nauczycieli akademickich będących wykładowcami Krajowej Szkoły.

3. Członkami zespołu konkursowego, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, mogą być sędziowie w stanie spoczynku lub prokuratorzy w stanie spoczynku.
4. Przewodniczącego zespołu konkursowego wyznacza spośród jego członków Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący zespołu konkursowego kieruje jego pracami.
5. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka zespołu konkursowego w przypadku:
   1) złożenia rezygnacji;
   2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków członka zespołu;
   3) cofnięcia rekomendacji przez organ wskazujący kandydata;
   4) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków;
   5) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
   6) wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.
6. Członek zespołu konkursowego zostaje wyłączony z udziału w jego pracach, jeżeli kandydat pozostaje z nim w stosunku:
   1) małżeństwa lub we wspólnym pożyciu;
   2) pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia;
   3) przysposobienia, opieki lub kurateli;
   4) zależności służbowej;
   5) osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jego obiektywizmu.
7. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.
8. Członkowie zespołu konkursowego przed rozpoczęciem prac zespołu składają pisemne oświadczenie, iż nie zachodzą w ich przypadku powody wyłączenia, o których mowa w ust. 6, oraz powody odwołania, o których mowa w ust. 5 pkt 2, 5 i 6.

Art. 20.

1. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powoływana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę. Członkami komisji konkursowej mogą być osoby, których wiedza, doświadczenie zawodowe i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu konkursu.
2. W skład komisji konkursowej wchodzi:
   1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
   2) 2 wykładowców Krajowej Szkoły wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;

3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;

[4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;]

<**4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;**>

5) przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa;

[6) przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratury.]

<6) przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.>

3. Przewodniczącego komisji konkursowej wyznacza spośród jej członków Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący komisji konkursowej kieruje jej pracami.

4. Do członków komisji konkursowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5-8.

[5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły może zarządzić przeprowadzenie testu w siedzibach wybranych sądów apelacyjnych lub prokuratur apelacyjnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem apelacyjnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

6. W skład zespołów wchodzą sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur apelacyjnych, o których mowa w ust. 5. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.]

<**5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły może zarządzić przeprowadzenie testu w siedzibach wybranych sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem regionalnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.**

6. W skład zespołów wchodzą sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych, o których mowa w ust. 5. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.>

---

7. Pracami zespołów kieruje wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości członek komisji konkursowej. Do członków zespołów stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5-8.

Art. 34.

1. W ostatnim miesiącu aplikacji prokuratorskiej aplikanci przystępują do egzaminu prokuratorskiego.
2. Do egzaminu prokuratorskiego, zespołu egzaminacyjnego opracowującego zadania i kazusy na egzamin prokuratorski oraz komisji egzaminacyjnej powołanej do przeprowadzenia egzaminu prokuratorskiego, a także do ich członków stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5-8, art. 32 ust. 2-5, 8 i 10 oraz do aplikantów przepisy art. 33.
3. Przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego oraz przewodniczącego komisji egzaminacyjnej wyznacza spośród jej członków będących prokuratorami Prokurator Generalny. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego i przewodniczący komisji egzaminacyjnej kierują odpowiednio pracami zespołu oraz komisji.
4. W skład zespołu egzaminacyjnego, o którym mowa w ust. 2, wchodzi:
   1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
   [2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;]
   <**2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;**>
   3) prokurator wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu.
5. Komisja egzaminacyjna, o której mowa w ust. 2, składa się z:
   1) sekretarza, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
   [2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów prokuratur okręgowych, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów Prokuratury Generalnej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;]
   <**2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;**>

---

3) prokuratora wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalisty z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;

[4) przedstawiciela Krajowej Rady Prokuratury.]

<4) przedstawiciela Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.>

Art. 35.

[1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu listę kwalifikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego.]

<**1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Prokuratorowi Generalnemu listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej, zwaną dalej „listą egzaminowanych aplikantów". Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego z wynikiem pozytywnym.**>

2. O kolejności na liście, o której mowa w ust. 1, decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z egzaminu prokuratorskiego.

3. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub większą liczbę aplikantów o kolejności na liście decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich praktyk i sprawdzianów w czasie aplikacji. Przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

[4. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury lub wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zgodnie z miejscem zajmowanym na liście kwalifikacyjnej egzaminowanych aplikantów.]

<**4. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury według kolejności miejsca zajmowanego na liście egzaminowanych aplikantów.**>

5. Prokurator Generalny określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów.

[6. Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk asesorów wojskowych jednostek

organizacyjnych prokuratury przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.]

USTAWA z dnia 9 października 2009 r. O DYSCYPLINIE WOJSKOWEJ (Dz. U. Nr 190, poz. 1474, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830)

Art. 18.

1. Sędziowie sądów wojskowych, będący żołnierzami, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia dyscyplinarne na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676, z późn. zm.).

[2. Prokuratorzy i asesorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będący żołnierzami, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia dyscyplinarne na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.).]

<**2. Prokuratorzy do spraw wojskowych ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia dyscyplinarne na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).**>

Art. 50.

1. W razie wyłączenia:
   1) przełożonego dyscyplinarnego - postępowanie dyscyplinarne wszczyna, a wszczęte przejmuje, wyższy przełożony dyscyplinarny;
   2) wyższego przełożonego dyscyplinarnego - postępowanie dyscyplinarne wszczyna, a wszczęte przejmuje, kolejny wyższy przełożony dyscyplinarny;
   [3) Ministra Obrony Narodowej lub kierownika instytucji cywilnej - postępowanie dyscyplinarne wszczyna, a wszczęte przejmuje, prokurator wojskowy.]
   <3) Ministra Obrony Narodowej lub kierownika instytucji cywilnej – postępowanie dyscyplinarne wszczyna, a wszczęte przejmuje, prokurator do spraw wojskowych.>

[2. Prokurator wojskowy, który wszczął lub przejął postępowanie dyscyplinarne na podstawie ust. 1 pkt 3, występuje do wojskowego sądu garnizonowego z wnioskiem o wydanie orzeczenia. Wojskowy sąd garnizonowy, rozpoznając wniosek prokuratora wojskowego, może wydać orzeczenie, o którym mowa w art. 61.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, właściwy jest prokurator wojskowej prokuratury garnizonowej obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełnił służbę w sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 1.]

<**2. Prokurator do spraw wojskowych, który wszczął lub przejął postępowanie dyscyplinarne na podstawie ust. 1 pkt 3, występuje do wojskowego sądu**

---

garnizonowego z wnioskiem o wydanie orzeczenia. Wojskowy sąd garnizonowy, rozpoznając wniosek prokuratora do spraw wojskowych, może wydać orzeczenie, o którym mowa w art. 61.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, właściwy jest prokurator do spraw wojskowych prokuratury rejonowej obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełnił służbę w sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 1.>

4. W razie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego czynności w postępowaniu dyscyplinarnym przejmuje inny rzecznik dyscyplinarny.

Art. 71.

1. Wzruszenie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego następuje:

[1) na wniosek prokuratora wojskowego lub organu kontroli;]

<**1) na wniosek prokuratora do spraw wojskowych lub organu kontroli;**>

2) w trybie nadzoru nad wykonaniem ukarania oraz w ramach działalności kontrolnej prowadzonych w resorcie obrony narodowej, przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego lub właściwy sąd wojskowy;

3) na wniosek ukaranego, pokrzywdzonego lub organu, na wniosek którego wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

2. Uchylenie lub zmiana prawomocnego orzeczenia w trybie nadzoru następuje z urzędu.

Art. 76.

1. Do wykonania orzeczenia dyscyplinarnego o ukaraniu przystępuje się niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia dyscyplinarnego.

2. Orzeczenia o ukaraniu nie wykonuje się po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym orzeczenie to stało się prawomocne.

3. Z dniem zwolnienia ukaranego żołnierza z czynnej służby wojskowej nie podlegają wykonaniu wydane wobec niego orzeczenia o ukaraniu, niewykonane w całości lub w części przed tym dniem, z wyłączeniem kary pieniężnej oraz środków dyscyplinarnych zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody i podania informacji o ukaraniu do wiadomości innych osób.

4. Wykonanie ukarania zarządza organ orzekający, który wydał orzeczenie o ukaraniu w pierwszej instancji.

[5. Uprawnienie do nadzoru nad wykonaniem ukarania przysługuje organowi, który zarządził wykonanie ukarania, wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu oraz prokuratorowi wojskowemu.]

<**5. Uprawnienie do nadzoru nad wykonaniem ukarania przysługuje organowi, który zarządził wykonanie ukarania, wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu oraz prokuratorowi do spraw wojskowych.**>

Art. 79.

Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób wykonywania kar i środków dyscyplinarnych, w szczególności z uwzględnieniem trybu zarządzania oraz orzekania w sprawach ich wykonania, a także postępowania przy wykonywaniu poszczególnych kar i środków dyscyplinarnych,

[2) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary, oraz warunki, jakim powinny one odpowiadać, z uwzględnieniem rozmieszczenia tych pomieszczeń w izbach zatrzymań, organów wojskowych uprawnionych do tworzenia i znoszenia tych pomieszczeń, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego, warunków lokalizacji i wyposażenia tych pomieszczeń, szczegółowych warunków, jakim powinny odpowiadać te pomieszczenia, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię, oraz warunków wydzielania i lokalizacji pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary]

<**2) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary, oraz warunki, jakim powinny one odpowiadać, z uwzględnieniem rozmieszczenia tych pomieszczeń w izbach zatrzymań, organów wojskowych uprawnionych do tworzenia i znoszenia tych pomieszczeń, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych, warunków lokalizacji i wyposażenia tych pomieszczeń, szczegółowych warunków, jakim powinny odpowiadać te pomieszczenia, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię, oraz warunków wydzielania i lokalizacji pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary**>

- dostosowując przepisy określone w pkt 1 i 2 do warunków pełnienia czynnej służby wojskowej po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, jak również udziału w akcjach humanitarnych, poszukiwawczych lub ratowniczych.

USTAWA z dnia 20 stycznia 2011 r. O ODPOWIEDZIALNOŚCI MAJĄTKOWEJ FUNKCJONARIUSZY PUBLICZNYCH ZA RAŻĄCE NARUSZENIE PRAWA (Dz. U. Nr 34, poz. 173)

Art. 7.

1. W terminie 14 dni od dnia wypłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 5 pkt 1, kierownik podmiotu odpowiedzialnego, który wypłacił odszkodowanie, albo kierownik jednostki organizacyjnej podmiotu odpowiedzialnego, która wypłaciła odszkodowanie,

---

składa do prokuratora okręgowego właściwego ze względu na siedzibę podmiotu odpowiedzialnego wniosek o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się:
   1) dowód wypłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 5 pkt 1, i stanowiące podstawę tej wypłaty orzeczenie lub ugodę;
   2) rozstrzygnięcie stwierdzające rażące naruszenie prawa oraz uwierzytelnione kopie posiadanych akt postępowania sądowego lub administracyjnego, w którym zostało wydane to rozstrzygnięcie.

[3. Po wpłynięciu wniosku, o którym mowa w ust. 1, prokurator przeprowadza postępowanie wyjaśniające zmierzające do ustalenia przesłanek uzasadniających wytoczenie na rzecz podmiotu odpowiedzialnego powództwa o odszkodowanie przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu z tytułu szkody wyrządzonej przy wykonywaniu władzy publicznej z rażącym naruszeniem prawa. Do przeprowadzenia tego postępowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 43 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm .).]

<**3. Po wpłynięciu wniosku, o którym mowa w ust. 1, prokurator przeprowadza postępowanie wyjaśniające zmierzające do ustalenia przesłanek uzasadniających wytoczenie na rzecz podmiotu odpowiedzialnego powództwa o odszkodowanie przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu z tytułu szkody wyrządzonej przy wykonywaniu władzy publicznej z rażącym naruszeniem prawa. Do przeprowadzenia tego postępowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 69 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).**>

4. W przypadku stwierdzenia istnienia podstaw do wytoczenia przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu powództwa, o którym mowa w ust. 3, prokurator przed jego wytoczeniem wzywa na piśmie funkcjonariusza publicznego do dobrowolnego spełnienia świadczenia w określonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia otrzymania wezwania, a po bezskutecznym upływie tego terminu wytacza powództwo.

5. Jeżeli brak jest podstaw do wytoczenia powództwa, o którym mowa w ust. 3, prokurator odmawia podjęcia tej czynności.

USTAWA z dnia 12 maja 2011 r. O KRAJOWEJ RADZIE SĄDOWNICTWA (Dz. U. Nr 126, poz. 714, z późn. zm.)

Art. 3.

1. Do kompetencji Rady należy:
   1) rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na stanowiskach asesorów sądowych;

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2) przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie sędziów w Sądzie Najwyższym, sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz o powołanie asesorów sądowych;
3) uchwalanie zbioru zasad etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych oraz czuwanie nad ich przestrzeganiem;
4) wypowiadanie się o stanie kadry sędziowskiej i asesorskiej;
5) wyrażanie stanowiska w sprawach dotyczących sądownictwa , sędziów i asesorów sądowych, wniesionych pod jej obrady przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, inne organy władzy publicznej lub organy samorządu sędziowskiego;
6) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa , sędziów i asesorów sądowych, a także przedstawianie wniosków w tym zakresie;
7) opiniowanie programów szkolenia w ramach aplikacji sędziowskiej, zakresu i sposobu przeprowadzania konkursów na aplikację sędziowską oraz egzaminów sędziowskich;
8) opiniowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej w zakresie dotyczącym szkolenia i doskonalenia zawodowego sędziów, asesorów sądowych i pracowników sądów.

2. Ponadto Rada wykonuje inne zadania określone w ustawach, a w szczególności:
1) podejmuje uchwały w sprawach wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów;
2) rozpatruje wnioski o przeniesienie sędziego w stan spoczynku;
3) rozpatruje wystąpienia sędziów w stanie spoczynku o powrót na stanowisko sędziowskie;
4) (9) wybiera rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów powszechnych i asesorów sądowych oraz rzecznika dyscyplinarnego sędziów sądów wojskowych;
5) wyraża opinię w sprawie powołania i odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu powszechnego oraz prezesa albo zastępcy prezesa sądu wojskowego;
[6) zgłasza kandydata na stanowisko Prokuratora Generalnego;]
7) wskazuje trzech członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
8) wyraża opinię w sprawie powołania Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
9) zgłasza dwóch kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

[Art. 36.

1. Jeżeli na stanowisko sędziowskie albo asesorskie swoje kandydatury zgłosiły osoby, wykonujące zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmujące stanowisko prokuratora, asesora prokuratorskiego, radcy , starszego radcy lub wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, o posiedzeniu zespołu zawiadamia się odpowiednio: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową

Radę Notarialną, Krajową Radę Prokuratury, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Rady Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Krajowej Rady Prokuratury, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa może wziąć udział w posiedzeniu zespołu z głosem doradczym.]

<**Art. 36.**

1. Jeżeli na stanowisko sędziowskie albo asesorskie swoje kandydatury zgłosiły osoby, wykonujące zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmujące stanowisko prokuratora, asesora prokuratorskiego, radcy, starszego radcy lub wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, o posiedzeniu zespołu zawiadamia się odpowiednio: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Rady Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa może wziąć udział w posiedzeniu zespołu z głosem doradczym.>

Art. 44.

[1. Uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Odwołanie nie przysługuje w sprawach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 2 niniejszej ustawy oraz w art. 10a ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39, z późn. zm.).]

<**1. Uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Odwołanie nie przysługuje w sprawach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 2 niniejszej ustawy.**>

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Przewodniczącego, w terminie dwutygodniowym od doręczenia uchwały z uzasadnieniem.

3. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) o skardze kasacyjnej. Przepisów art. 87^1 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

USTAWA z dnia 25 czerwca 2015 r. O TRYBUNALE KONSTYTUCYJNYM (Dz. U. poz. 1064, z późn. zm.)

Art. 6.

1. Prezes Trybunału przedkłada corocznie Sejmowi oraz Senatowi informację o istotnych problemach wynikających z działalności i orzecznictwa Trybunału.
2. Nad informacją, o której mowa w ust. 1, w Sejmie i Senacie nie przeprowadza się głosowania.

[3. Informację, o której mowa w ust. 1, Prezes Trybunału przekazuje: Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego, Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa, Prokuratorowi Generalnemu, Ministrowi Sprawiedliwości, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.]

<**3. Informację, o której mowa w ust. 1, Prezes Trybunału przekazuje: Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego, Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa, Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.**>

Art. 56.

Uczestnikami postępowania przed Trybunałem są:

1) podmiot, który złożył wniosek, zwany dalej "wnioskodawcą";
2) sąd, który przedstawił Trybunałowi pytanie prawne, zwany dalej "sądem pytającym";
3) podmiot, który złożył skargę konstytucyjną, zwany dalej "skarżącym";
4) organ, który wydał akt normatywny będący przedmiotem wniosku, pytania prawnego lub skargi konstytucyjnej;

[5) Prokurator Generalny;]

<**5) Prokurator Generalny lub jego zastępcy;**>

6) Rada Ministrów, z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 3 ust. 4 i 5;
7) Sejm, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i minister właściwy do spraw zagranicznych w sprawach zgodności z Konstytucją umów międzynarodowych ratyfikowanych w trybie art. 89 ust. 1 Konstytucji;
8) Sejm, Senat, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i minister właściwy do spraw zagranicznych w sprawach zgodności z Konstytucją umów międzynarodowych ratyfikowanych w trybie art. 90 ust. 2 i 3 Konstytucji;
9) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i minister właściwy do spraw zagranicznych w sprawach zgodności z Konstytucją innych ratyfikowanych umów międzynarodowych;
10) Rzecznik Praw Obywatelskich, jeżeli zgłosił udział w postępowaniu;

---

11) Rzecznik Praw Dziecka, jeżeli zgłosił udział w postępowaniu wszczętym na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich lub w postępowaniu w sprawie skargi konstytucyjnej, dotyczących praw dziecka;
12) centralny konstytucyjny organ państwa pozostający w sporze w postępowaniu w sprawie rozstrzygnięcia sporu kompetencyjnego;
13) organ statutowy partii politycznej w postępowaniu w sprawie zgodności z Konstytucją celów lub działalności partii politycznych;
14) podmioty, o których mowa w art. 117 ust. 3, w postępowaniu w sprawie stwierdzenia przeszkody w sprawowaniu urzędu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 57.

1. Uczestnik postępowania działa przed Trybunałem osobiście lub przez umocowanego przedstawiciela lub pełnomocnika.
2. Przedstawicielem sądu pytającego może być tylko sędzia składu orzekającego w sprawie, w której zostało przedstawione pytanie prawne.
[3. W sprawach, w których Trybunał orzeka w pełnym składzie, uczestniczy osobiście Prokurator Generalny lub jeden z zastępców Prokuratora Generalnego, a w sprawach, w których Trybunał orzeka w innych składach, przedstawicielem Prokuratora Generalnego może być prokurator Prokuratury Generalnej.]
<**3. W sprawach, w których Trybunał orzeka w pełnym składzie, uczestniczy osobiście Prokurator Generalny lub jeden z zastępców Prokuratora Generalnego, a w sprawach, w których Trybunał orzeka w innych składach, przedstawicielem Prokuratora Generalnego może być prokurator Prokuratury Krajowej.**>
4. Przedstawicielem Sejmu, Marszałka Sejmu i grupy posłów mogą być tylko posłowie. Grupa posłów oraz Marszałek Sejmu, w przypadku gdy jest wnioskodawcą, oprócz przedstawicieli mogą ustanowić nie więcej niż 2 pełnomocników niebędących posłami.
5. Przedstawicielem Senatu, Marszałka Senatu i grupy senatorów mogą być tylko senatorowie. Grupa senatorów oraz Marszałek Senatu, w przypadku gdy jest wnioskodawcą, oprócz przedstawicieli mogą ustanowić nie więcej niż 2 pełnomocników niebędących senatorami.
6. Przedstawicielom podmiotów, o których mowa w ust. 4 i 5, może towarzyszyć w czasie rozprawy nie więcej niż dwóch pracowników odpowiednio Kancelarii Sejmu i Kancelarii Senatu.

USTAWA z dnia 10 lipca 2015 r. O ZMIANIE USTAWY – KODEKS CYWILNY, USTAWY – KODEKS POSTĘPOWANIA CYWILNEGO ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (Dz. U. poz. 1311 oraz 1513)

[Art. 6.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.) w art. 44b dodaje się ust. 4-6 w brzmieniu:

"4. Prokurator apelacyjny, prokurator okręgowy, Naczelny Prokurator Wojskowy oraz Prezes Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu przekazują niezwłocznie Prokuratorowi Generalnemu aktualne informacje o prokuratorach i asesorach prokuratorskich. Informacje obejmują imię i nazwisko prokuratora lub asesora prokuratorskiego, datę jego powołania lub mianowania, a także informację o zawieszeniu w czynnościach.

5. Na podstawie informacji przekazywanych przez prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego, Naczelnego Prokuratora Wojskowego oraz Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Prokurator Generalny prowadzi w systemie teleinformatycznym wykaz prokuratorów i asesorów prokuratorskich, który zawiera informacje, o których mowa w ust. 4.

6. Prokurator Generalny zapewnia sądom dostęp do wykazu prokuratorów i asesorów prokuratorskich za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.]